

40
L. eleg. m.
201

B. L. lat. pag. 952.

4° L cleymisc.

201

<36601949920016

<36601949920016

Bayer. Staatsbibliothek

013, 2

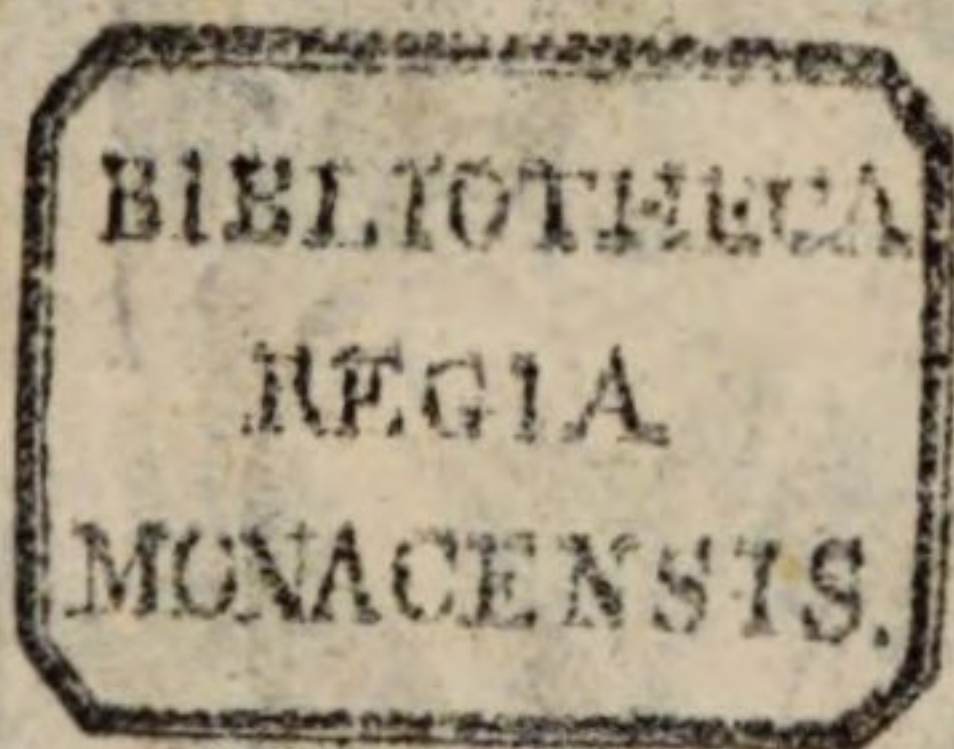
EMBLEMATA IOSEPHINA
cum Eulogijs Operâ
R. P. D. CAROLI STENGELII,
Abbatis Anhusani.

Augustæ Vindelicorum, Typis Veronicæ
Apergerin, viduæ. 1658.

CUm hæc emblemata S. IOSEPHI cum eu-
logijs à Theologis lecta, & quòd nec bonis
moribus, nec fidei Catholicæ aduersentur censa
fuerint vt in lucem publicam prodeant, concedi-
mus. Augustæ 27. Oct. 1658.

GASPAR Episcopus Adramy-
tenus Vicarius generalis.

DEDICATIO.

SANCTISSIMO DEIPARÆ VIRGINIS

SPONSO, CHRISTIQUE DOMINI PV-

TATIVO PATRI AC VERO NVTRITIO

IOSEPHO,

F. CAROLVS STENGELIVS

Abbas Anhusanus. DD.

AMA letissimi nominis tui, & Principatus, in quo
DEVS constituit te. in uniuersos fines terræ perlata est,
eò quòd ille, cuius sonus in omnem terram exiuit, Cu-
stodis quoq; sui nomen produxit à Solis ortu usq; ad
occasum; ut ab omnibus cordibus laudareris, & populi
omnes coram te genua flecterent, non metu potentia,
sed tenerrimi cordis tui amore purissimo. Sic quippe honorabitur, quem-
cumq; Rex æternus voluerit honorare.

Delaturus ergò tibi, vigilantissime Custos thesaurorum DEI, ho-
norem & amorem, quem purpura ardentissima charitatis tuæ suo jure
deposcit; Ego parum felix habitator terræ Chanaan, ubi exquisitores
diuitiarum huius seculi premuntur inopiâ panis, quem asseruas, ma-
gnopere inensus supplex per litteras te veneraturus accedo, & mitto
tibi epistolam hanc vultus tui iucundissimi desiderijs plenam, & fati-
gati cordis mei secretariam. Credo enim te misericordiâ pręnantis
Sponsa tuæ mores didicisse; ut sicut illa mater, ita tu sis pater misericor-
diæ fidelissima, quam requirunt, & expectant diligentes te. E captiui-
tate igitur meâ, innumeris gemitibus, quos producit egestas, clamo ad
te, O potentissime, qui sedes cum Principibus, & solium gloria tenes ut
ex magnitudine amoris, quo tuum cor in fornace decoræ nimis Sponsa

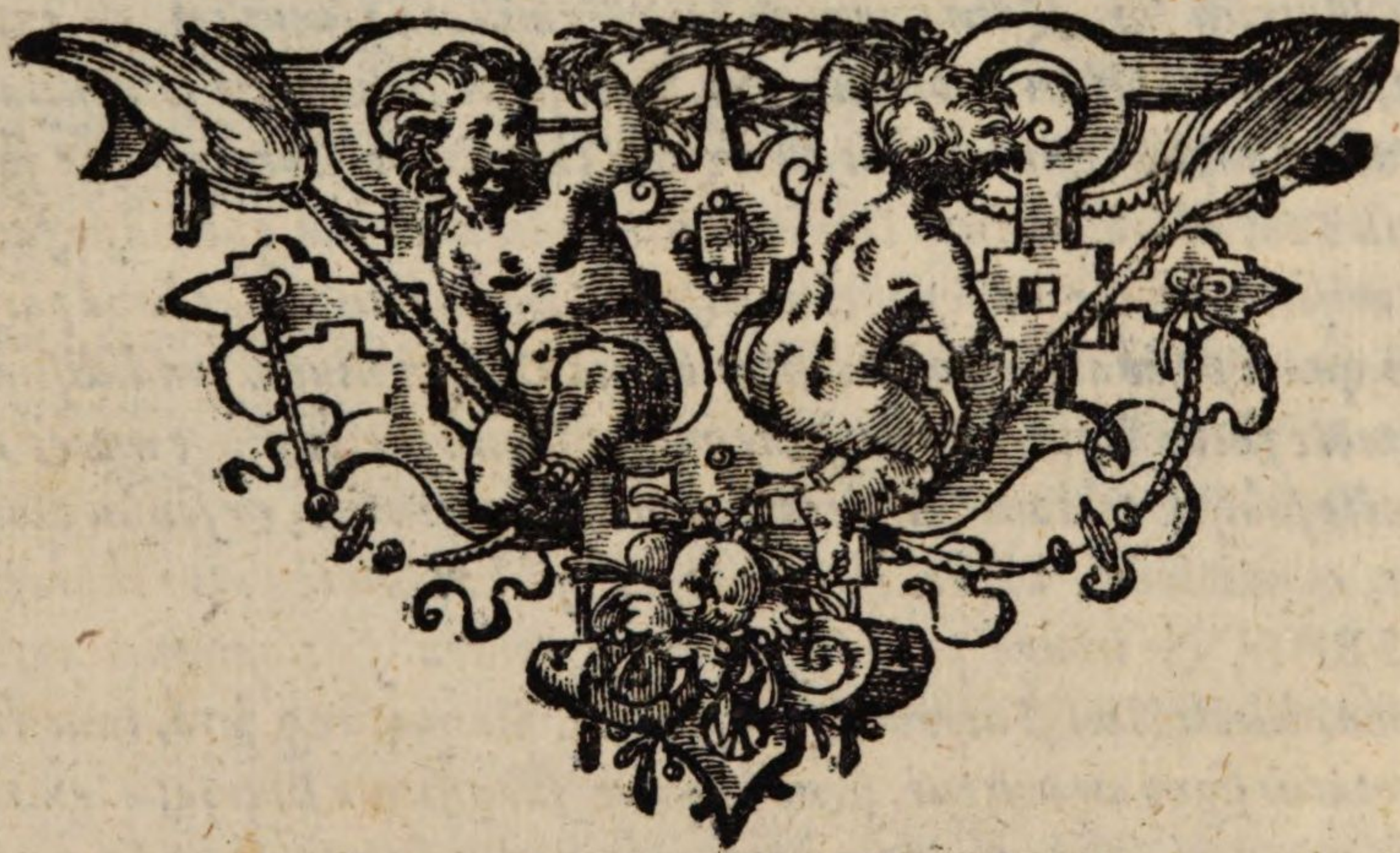
tua liquefactum est, eisdem oculis, quibus illa intuetur afflictos, aspicias me, & feras patienter, mollia valde praecordia tua clamoribus meis elatis commoueri. Hanc enim spem reposui in sinu meo: me tria corda super omnem opulentiam, voluptatem, & honorem amabilia ad meum desiderium flectere posse, si te semel sincero affectu cordi meo conciliauero. Suauissima enim simulq; fortissimâ dilectionis catenâ Sponsa tua speciosissima, ac Filio eius supra caelos splendidissimo anima tua colligata est, & ex tribus factum est cor unum, & anima una; ut necesse sit, qui furatur te, spontaneâ amoris rapinâ, tria sole pulchriora, niue candidiora, & rubicundiora ebore antiquo simul corda furari. Hoc uno potissimum trahor desiderio, ut rectè mihi dictum videatur, quòd sapienter etiam huius seculi licet minùs sapienter crediderunt (Tria sunt omnia) omnia etiam bona, honesta, utilia & delectabilia, tribus his cordibus inclusa contemplor; & quanâ arte illa mihi mutuo dari possint, conor meditari. Pacem quero, & in omnibus requiem quaesui, hostes enim mei persequuntur me. Propter quod rogo te, asser tranquillitatem sollicito cordi meo, & amabo te. Sed quæ est pax mea? Quæ est tranquillitas mea, nisi serenissimus, & pulcherrimus, & dulcissimus filius Sponsæ tuæ, cui jam dudum consecraui praecordia mea? Sed & Mater eius splendidissima, & super omnes creaturas speciosissima requies mea est? cui voui viscera mea. Non enim filium sine Matre requisui. Non erat quippe mihi tam bonum, hominem esse solum, quàm cum adiutorio simili sibi. Hæc est portio mea. Hæc est felicitas mea. Hæc est requies, tranquillitas, & pax amabilissima cordis mei. Sed hinc ducit originem labor meus, quòd cum hæc societas sit omne refrigerium animæ meæ, careo omni refrigerio, quia longè disto ab eâ societate. Propter hoc hostes mei facti sunt in capite, & inimici mei locupletati sunt. Ac ita egressus est ab animâ meâ omnis decor eius: recordatur Hierusalem dierum afflictionis suæ, & prauaricationis omnium desiderabilium suorum, quæ habuit à diebus antiquis.

Offer igitur, dilecte valde assertor dejectæ animæ meæ, offer filio ac Matri, apud quos gratiâ vales, hæc importuna desideria, & suspiria
mea

mea. Porridge meo nomine tot supplices libellos, quot gemitus emitto, si forte Rex & Regina Hierusalem donent mihi iura Ciuitatis sanctae, & exilium ciuitate permutent. Et propter domum Domini DEI nostri, ad quam admittar, exultabit certe spiritus meus in DEO salutari meo. Et ex hoc die cor, & caro mea requiescent in spe, & pro dulcissimâ misericordiâ, quam exspecto, animam meam non imagine pictam, sed eandem, quâ uiuo, catenis dilectionis appensam ex voto suspendam è portis Sion, ad quam suspiro, propter infinitam Regis ac Reginae pulchritudinem. Vt verò tu, O tutissimum asylum meum, ac fidelissime expeditor negotiorum salutis meae, sis mihi propitius, & patiaris me in abscondito viscerum tuarum habitare, ita ut claudat à foris ostium Dominus, ne tempestas demergat me, ineamus fadus dilectionis, quam cupiunt praecordia mea. Dilige me, oro te, & gere curam mei, ut solet Mater curam gerere filioli, quem suis lactat uberibus. Solare me dejectum, & visita me? Trado tibi clauas cordis mei, ut pro libito ingrediaris. Sed precor, ne differas tempus. Ingredere citò, & obseruabo ego ingressum tuum, ut mecum moreris in aeternum. Tunc excitabitur cor meum, & resurget à tenebris, & umbrâ mortis; & letabitur propinquitate, ac tactu Nutricij sui. Quin etiam & caro humiliata reuiviscet, & exultabit, & iubilabit in neomenia sua, in insigni scilicet die solennitatis suae: more populi, qui ludebat in organis carminum Domini, quae fecit Dauid Rex, ad laudandum Dominum, quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia, & super mel dulcissima dilectio eius. Hac bona pariet mihi, quam posco atq; reposco visitatio tua. O super niuem candidissime, & amore facundissime. Vt ergo me visites, saepius precor dilige me. & ego ex pacto subijcio tibi animâ, & corpus meum, potentias, & sensus omnes meos, cogitationes, verba, & opera mea, quibus imprimatur character IOSEPH, & imago perfectissima. & contra fascinationes potentissima, dilectissimi Tutoris & amici mei. Sic quocunq; jero, tuus ero, & notatus signo amoris tui, signo inquam suauissima libertatis, ex toto corde meo tibi seruiam, & curam geram dilectionis tuae. Et ne sim auctor diuisionis, quam non amat domus tua, tria corda velut unum colam,

colam, & amabo, & inuestigabo omnibus diebus vite mee, cor videlicet tuum strictissime unitum cordi Sponsae tuae, ac Filij eius electissimi, & quoties respirabo, toties trino cordi mecum cogitationibus, verbis, & operibus meis deuouebo. Sic statuo fœdus hoc salutare nimis, & pactum firmo sine fine: in cuius rei testimonium opusculum hoc eulogia tua complectens tibi ex voto humillimè ac deuotissimè offero, dedico, ac consecro.

Quia verò scriptio finem habet, & dilectio non habet finem, quae generat desideria tanquàm scintillas ab igne disultantes sine fine, Epistola huic, quae pro corde meo legatione fungitur, finem lassus inpono. At, ut spero, amor, & desiderium tui, O dulcissime IOSEPH, iucundissima lux oculorum meorum, & amabilissimum solatium meum non habebunt finem. Quaram enim te per noctes atq; dies solus, & in comitatu requiram te. Non cessabunt à suspirijs ossa mea, donec absoluto mortalitatis cursu videam te. Sic inter suspiria cesso, ut collectis ad interiora viribus, suauissimi IOSEPH desideria feliciter crescant in silentio. Ex hac lacrymarum valle peregrinationis
meae. Anno LXXVIII.

EMBLE-

EMBLEMA I.

S. IOSEPH VIR MARIÆ.

Conjugium Sponsi sterile est, fœcunda Maritæ
Virginitas, casto non violata toro.
Debuit è cælo proles nasci q; peti q; ,
Nam nil terreni Conjugium hoc habuit.

CAPVT

EMBLEMA
2. JOSEPH VIRI MARIT.

Conjugium Spousi hanc est. Secunda Maritus
Virginitas est. Propter hoc
Deus hoc conjugium hoc habuit.
CAPUT

C A P V T I.

S. IOSEPH Patria, Genealogia, & Cognati.

I.

Nuenimus in scripturâ sacrâ quatuor insignes viros nomine I O S E P H appellatos, videlicet filium Patriarchæ Iacob à castitate & sapientiâ illustrem, qui CHRISTVM Dominum in multis præfigurauit, Virginis DEIPARÆ Sponsum, qui CHRISTVM Dominum in mortali hac vitâ protexit ac sustentauit; nobilem illum Decurionem ab Arimathiâ, qui CHRISTO mortuo in eius sepulturâ ministravit, quiq; tantâ animi fortitudine præditus fuit, vt nihil diffidens ad Pilatum ingressus sit, & corpus IESV petierit, in sepulchroq; suo nouo publicè ac honorificè sepe-
lierit, attestante B. Marco: *Venit, inquit, IOSEPH ab Arimahiâ nobilis Decurio, qui & ipse erat expectans regnum DEI, & audacter introiit ad Pilatum, & petijt corpus IESV, &c.*

Ac denique Discipulum illum à iustitiâ conspicuum, quem cum S. Matthiâ in conspectu Domini statuerunt Apostoli ad sortien-
dum Iudæ Apostolatam. Quas quidem virtutes omnes, siue antiqui Patriarchæ castitatem & sapientiam, siue nobilis decurionis fidem & fortitudinem, siue IOSEPH Barsabæ iustitiam, in Virginis Sponso eminenter colluxisse quis ignorare possit? Cùm à castitate ac sapien-
tiâ, & à fide & fortitudine & à iustitiâ omni modaq; probitate nullam non laudem, vt passim in Euangelio liquet, promeritus sit? Conferri quidem hîc etiam possent IOSEPH frater Simonis & Iudæ, & IO-
SEPH cognomento Barsabas. Verùm vterq; ille non IOSEPH, sed *Iωσής*, in textu Græco vocatur, vnde & minus probabiliter prior ille frater seu cognatus CHRISTI cum hoc IOSEPH Barsabâ con-
funditur, cùm insuper si iidem essent, B. Lucas, qui duplici nomine & vno cognomine hunc honorat, istum fratris Domini titulum non omisisset.

II. Patria S. IOSEPHI Nazareth, quod per litteram hebraicam *Zain* scriptum sanctitatem siue sanctum significare non dubitatur: sanctitatem autem IOSEPHI quis nesciat? Atq; in hac significatione celebrabatur olim apud Iudæos secta Nazaræorum, de quorum vno legitur: *Quia Nazareus DEI erit puer iste ab utero.* Ac potuit quidem puer iste ab utero Nazareus Saluatoris perpetuam sanctitatem præfigurasse, sicut & in alijs multis figuram eius gessisse agnoscitur. Verumtamen cum & in titulo salutiferæ Crucis, qui Romæ asseruatur, & in veterum Hebræorum commentarijs non per litteram *Zain*, sed per litteram *Tsade* cognomen illud Saluatoris scribatur: satis inde constat à communi illo Nazaræorum nomine diuersum esse neq; sanctum vt illud, sed florem significare; vnde liquet Ciuitatem Nazareth non à sanctitate, sed à flore nomen istud gessisse. Sed quomodo si à flore ciuitatula illa non modò non floret, sed adeò ignobilis esset, vt ab eâ nihil boni expectaretur? *A Nazareth enim* rogabat Nathanael, *potesť aliquid boni esse?* Verum en tibi tandem præstantissimi in eâ tres flores IESVS, MARIA, IOSEPH, non casu, sed diuinâ providentiâ in Ciuitate illâ Nazareth, præordinati flores bonorum omnium, flores virtutum suarum odoriferâ suauitate orbem vniuersum delectantes.

III. IOSEPH Pater fuit Iacob à Dauide per Salomonem descendens, secundum Matthæum, D. Lucas verò dicit IOSEPH fuisse Heli. Antiquorum comunis responsio est Iacob & Heli fuisse fratres vterinos ex eadem Matre, sed non ex eodem Patre natos: hinc D. Ambrosius censuit eum filium naturalem Heli, legalem verò Iacobi. Sed contra fuisse filium naturalem Iacobi asserunt cæteri. Verum communior sententia nunc est, Heli apud Lucam fuisse Socerum beati IOSEPH, ipsum scilicet B. Virginis Patrem Ioachim, & IOSEPH eius dici tanquam generum soceri sui. Addunt proinde sententiæ huius assertores B. Lucam tradidisse naturalem genealogiam Virginis & CHRISTI, legalem verò IOSEPHI: Matthæum autem naturalem IOSEPHI, legalem verò CHRISTI: Cum enim CHRISTI genealogia per lineam paternam à Matthæo descripta esset: Voluit Lucas quò plenius omniq; modò CHRISTVM & Virginem ad genus David pertinere monstraret eandem genealogiam per lineam maternam, siue per progenitores B. Annæ describere: ita nimirum vt verisimile sit,

fit, Mathan IOSEPH & MARIAE auum communem fuisse : Iacob autem IOSEPHI Patrem, & Ioachim Patrem Virginis fratres germanos ex eodem Patre Mathan, vt proinde geneologia vnius, censeatur genealogia alterius, nisi quod ex Ioachim per eius filiam Virginem, non autem ex Iacob & IOSEPH natus sit CHRISTVS.

IV. Porro qui in Euangelio Fratres Domini vocantur, non fuere IOSEPH filij ex priore aliquâ vxore, vt ex deliramentis apocryphorum somniabant nonnulli, sed consobrini Saluatoris, Mariæ liberæ Materteræ Domini, quæ esse dicitur Mater Iacobi minoris & Ioseph & Iudæ. Aduertunt siquidem interpretes, Cleopham, aliter Alphæum dictum, fuisse fratrem B. IOSEPH. Et consequenter Mariam Cleophæ vxorem, quæ alibi, vocatur Maria Iacobi, minoris scilicet Mater, fuisse sororem B. Virginis per affinitatem matrimonialem, atq; adeò quatuor filios Cleophæ Iacobum, Iosephum, Simonem & Iudam vocari fratres, seu cognatos CHRISTI, quia erant filij fratris IOSEPH, qui æstimabatur Pater CHRISTI, quiq; etsi non carne, conjugij tamen copulatione, vt Augustinus loquitur, CHRISTI pater erat.

CAPVT II.

S. IOSEPHVM fabrum lignarium fuisse.

I.

IOSEPHVM fabrum fuisse, ex Euangelio constat: *Nonne hic est fabri filius?* dicebant de D. IESV. Vbi principio supponendum est: illum non ferrarium aut cæmentarium, vt graues etiam aliqui auctores opinati sunt sed lignarium fabrum fuisse: Neq; alia vlla æquè congruenter accommodè, in quâ CHRISVS Dominus pro assumptâ suâ filiali subiectione & exemplificatione ei collaboraret ac ministraret, quàm ars lignaria. Vnde & antiquissima communiq; Ecclesiæ consensu, recepta consuetudo eum ferram manutinentem, aut ligneas tabulas tractantem depingere solet; & historia orientalis apud Gratianum, & D. Thomam cum communiore sententiâ fabrum lignarium fuisse tradunt.

II. Mirandum quidem supra modum est, D. Saluatorem nostrum fabri filium esse voluisse, vt & fabrilem cum legali patre suo artem ipse exerceret, & ad diuinitatis suæ gloriam à patre suo æterno acceptam,

& ad Regis Regum, & Domini Dominantium super excelsos titulos, ferram & securim vt nutritij in terris patris sui artis insignia velut apponere, atq; apposita nobis ostentare gestiret. Nimirum egebat **CHRISTVS** Dominus pro nobis pauper factus, egebat & Mater eius Virgo paupercula prouido in terris nutritio: Nec patrem opulentum contra paupertatis professionem & exemplum, sed laboriosum ac industrium volebat Saluator, qui & Virgini eiusq; diuinæ proli in itinere stabuloq; Bethlehemitico, & in Ægyptum fugientibus ibiq; comorantibus & inde regressis suâ arte commodaret, atq; de victu ac tegumento vbiq; locorum prouideret. Ad quæ quidem omnia hanc eius fabrilem eius lignariam artem maximè conuenisse, jam paulò ante ostendimus.

III. Hinc cum satis constet **CHRISTVM** Dominum, beatamq; Virginem, **B. IOSEPH** ministerio laboreq; vsq; ad **CHRISTI** prædicationem eguisse, ac tum aliam viuendi rationem, circa paupertatem præcipuè, **CHRISTVM** instituisse, quando & apertius manifestare cepit, se non esse filium **IOSEPH**, sed verè Deum ac hominem redemptorem nostrum, non ex viro, sed de solâ Virgine, Spiritus sancti gratiâ obumbrante, conceptum ac natum: probabile euadit multoq; verosimilius est, **B. IOSEPH** non statim post Annum **CHRISTI** duodecimum, aut demùm post eius passionem: sed inter baptismum **CHRISTI** & nuptias in Cana Galilææ feliciter in Domino obiisse, cum etiam nec in nuptijs, nec in historiâ passionis, aut postea vsquam eius mentio fiat.

C A P V T III.

S. IOSEPHO B. V. MARIA desponsatur:
Item de Annulo eiusdem.

I.

Sacerdotes illi Domini, qui puellarum **DEO** oblatarum curam habebant, cum diuinæ Virgini **MARIÆ** decimum quartum Annum ætatis iam ingressæ, è templo excedendum esset, hanc Virginem **IOSEPHO**, cuius virtutes ac merita nouerant, non casu, aut temerè sed communi consilio, diuinâq; maximè operante prouidentiâ, traderunt. Quanta namq; quamq; singularia atq; eminentia virtutum
in co

in eo conspectam, probeq; cognita fuisse oportet specimina, vt ad selectissimæ huius Virginis DEI Matris futuræ augustissimum conjugium, vnus ipse præ cæteris omnibus, Sacerdotum communi consilio, Deiq; ipsius infallibili iudicio deligeretur.

II. Atq; vt non temerè dicta ista videantur; ita de his inter Græcos Theologos admodum conspicuus Gregorius Nyssenus: *Cum, inquit, puella crenisset, & adulta esset, Sacerdotes de eâ cogitare, ne quid de sacro illo corpore statuentes in Deum peccarent, caperunt. Nam subjugare eam legi naturæ, aut addicere quasi seruam, si quis eam in matrimonium duceret, res absurdissima, minimeq; decora videbatur. Sacrilegium enim aestimabatur si homo ius ac potestatem in donarium quod Deo consecratum ac dedicatum esset, haberet, quoniam legibus sancitum ac constitutum est, vt vir potestatem habeat in uxorem. Vt autem intrâ templum vnâ cum Sacerdotibus mulier versaretur & in Sanctis, neq; consultum neq; vsitatum erat, & simul grauitas, & honestas rei non aderat. Deliberantibus ergo eis super hac re, diuinitus incidit consilium, vt darent eam cuidam viro nomine desponsationis, is autem ad custodiendam virginitem eius esset idoneus. Inuentus est igitur IOSEPH talis, qualem ratio consilij requirebat, ex eadem cum Virgine familiâ & tribu, &c. Hæc Nyssenus.*

III. De ætate BB. IOSEPH & Virginis Deiparæ cum desponsati fuerunt non planè consentiunt scriptores; quanquam de ætate Virginis minor inter eos est discrepantia; quippè de quâ ferè omnes propè consentiunt, nisi quòd Albertus Magnus apud Dionysium Carthusianum viginti quinque annos vt minimum ei tribuit, & Cardinalis Caietanus ei subscribens, vt minimum nouendecim aut etiam viginti quatuor, ita post Albertum ratiocinans: *Ætas nubilis exigit saltem completum motum augmenti, quia naturalis ordo habet, vt prius perficiatur persona, quàm detur opera ad conseruandam speciem, & dico saltem, inquit, quia ratio suadet, quòd natura exigit plus ætatis, videlicet vsquequo firmata sint ossa, ad quod quartum septennium dicitur requiri in viris, quo circa ait, certum est B. Virginem fuisse tunc ad minus annorum decem & nouem, si mulieris tertio senario annorum completur augmentum, & rationabile est vt fuerit tunc annorum viginti quatuor, vt perfecta etiam secundum ossa mulier perfecta Mater perfectum gigneret filium. Ita auctores illi. Verùm quatuordecim aut quindecim annorum ætatem mysterio Incarnationis*

peragendo suffecisse, neq; Sacerdotes Domini, diuinâ disponente providentiâ Virginis conjugium ultra distulisse, vt communius, ita probabilius alij tradunt.

IV. Circa ætatem verò B. Ioseph. longè maior notatur opinionum diuersitas, dum alij senem, alij iuuenem, alij mediæ ætatis eum fuisse putauerunt. Quia si senior fuisset, quomodo ad fugam in Ægyptum, aliosq; pro CHRISTO & Virgine saluandis & sustentandis labores subeundos & superandos idoneus fuisset? Quòd verò formâ senili eum pingendi orta olim consuetudo fuerit, ex falsâ istâ atq; ex Apocryphis tantum scriptis desumptâ opinione senex ab antiquis diceretur, quasi viduus fuerit, & liberos ex priore conjugē habuerit, qui postea Fratres Domini dicti sint. Sed jam dudum explosa est illa opinio.

V. Notat Baronius annuli vsum in omni pactione loco arrhæ non modò apud gentiles, sed etiam apud veri DEI cultores antiquissimum esse. Ex eiusmodi igitur fluxisse videtur, vt cum spondetur nuptiæ sponsus loco arrhæ sponsæ det anulum. Affinis est huic ceremoniæ altera junctionis dexterarum. Porro CHRISTI nomine duabus P. & X. commixtis litteris fidelium annulos insigniri antiquitus solitos docent annuli, qui interdum videntur ex ruderibus effossi: Item signo Crucis, vt constat de annulo S. Macrinæ in eius vitâ apud Gregorium Nyssenum, & sanctorum aliquorum imagine, vt de Antiochenis in oratione de laudibus S. Meletij tradit S. Chrysost.

VI. In Monasterio Aquicinctino Ord. S. Benedicti in Belgio inter Duacum & Valencenas annulus vnus nomine sponsalis annuli B. Virginis asservatur quem tamen attentâ eius magnitudine ac reliquâ formâ difficulter B. Virginis anulum crederes: cum & duo eius nominis Annuli memorentur, vnus Perusij in templo vrbs summo in Italiâ, & alter in Semimurensi Prioratu in Burgundiâ. Est autem hic non ex cupro deaurato, vt aliqui annotarunt; sed iuxta plurium aurificum eiusdemq; Monasterij religiosorum testimonium ex auro puro sed sub pallido. Neq; palæ eius effigies certò dignoscitur, quam & gemmæ illi innatum ac naturalem quidam existimant, quamquam & aliqui non ab initio annulo isti in fuisse, sed post inditam esse, credere malint. Cum itaque tres annuli B. Virginis præfatis tribus locis iidemq; miraculosi omnes memorentur, nihil repugnans habere potest cum esse possit,

possit, ut plures B. Virgo annulos habuerit, vnumq; fortè & alterum ex Matre suâ S. Anna, cuius filia erat vnica piè asseruatos.

C A P V T IV.

S. IOSEPH perplexitas.

B.

Temporis tandem adueniente plenitudine concipit Virgo de Spiritu sancto, & eius ex tunc in matris utero adhuc latentis tutelam auspicatur B. I O S E P H. Cùm verò Virginem prægnantem videret, & eius non ex se conceptionis indicium manifesta aduerteret, nec de hoc mysterio diuinitus adhuc informatus esset, *voluit occultè dimittere eam.* Siquidem nullo euidenti aut probabili indicio adulteram eam cognoscebat, maximè cum & sanctitatem eius eximiam compertam haberet, ut & superno aliquo munere eam non indignam sciret, & eius insuper in tuendo pudori famæq; conseruandæ à Deo se deputatum nosset; Iudicium suum in tantæ perplexitatis momento captiuans totum negotium diuinæ maluit prouidentiae committere. Videbat enim pariterq; mirabatur cælestem integram eius sanctimoniam, eamq; intrepidâ semper confidente conscientia comparentem, nulliq; apparentis conceptus occultamento vel materialis conspectus subterfugio pudentem; neq; utiq; in Virgine Deo plenâ luminis interni scintillæ internæq; sanctitatis solita species notari desierat: in quâ quidem eam aliquando videns Dionysius Areopagita, Deam aliquam, nisi fides obstitisset, proclamasset. Et amplius inde confirmatus præ humilitatis probitatisq; suæ magnitudine summæ sanctitatis Virginis de adulterio expostulationem vel interpellationem facere meritò refugiebat.

II. Caterùm cur interim dilectissimo Sponso suo in tantâ perplexitatis anxietate æstuantis mysterium Virgo pijsima non aperit? aut cur eam ipse ex maritalis officij ratione non interpellat? Non vult nimirum Virgo humillima pariterq; sapientissima se ipsam DEI Matrem ne Sponso quidem suo, uti nec Elisabeth cognatæ suæ clarificare, mauultq; per ipsum mysterij auctorem tempore, modoq; ei cognito declarationem eius, cui certius, quam sibi credatur, expectare, quanquam & continuis eam in hanc ipsam Sponsi sui instructionem & consolationem precibus apud Deum incubuisse dubium esse non possit.

III. Hinc

III. Hinc superexcelsa continuò, completæ eius in omni virtute justitiæ congrua præmia, diuinæq; solatia: Vt angelicâ apparitione mox fruatur ac honoretur, vt filius Davidis ab Angelo nominetur, vt de Incarnationis filij Dei toto mysterio instruatur; vt Deipara Virgo Angelorum hominumq; Regina interiùs ei commendetur: ac deniq; vt augustissimum diuinissimumq; nomen IESV ei reueletur, suoq; tempore imponendum committatur. Sic enim, *IOSEPH Fili David* (inquit apparens Angelus) *noli timere accipere MARIAM conjugem tuam; quod enim in illâ natum est, de Spiritu sancto est. Pariet autem filium, & vocabis nomen eius IESVM: ipse enim saluum faciet populum suum à peccatis eorum.* Quid his alloquijs, solatijs, & præmijs suaviùs, augustiùs, mirabiliùs? Cui enim Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, aut Angelorum etiam, talia vnquam dicta, vel commissa sunt?

EMBLE.

EMBLEMA II.

S. IOSEPH PATER CHRISTI.

Subditur ergo infans homini Deus, atq; veretur
Nomen & imperium Conditor ipse Patris ?
Tam grandes titulos meritò, Iosephe, tulisti,
Virgineo renuis quòd Pater esse toro.

C

CAPVT

EMERSON
JANUARY 1841

My dear Sir,

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 11th inst.

and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities.

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

Wm. Lloyd Garrison

Subj: Anti-Slavery Bazaar
Report of the Committee on the
Anti-Slavery Bazaar, held at
New York, on the 1st, 2nd, 3rd, 4th, 5th, 6th, 7th, 8th, 9th, 10th, 11th, 12th, 13th, 14th, 15th, 16th, 17th, 18th, 19th, 20th, 21st, 22nd, 23rd, 24th, 25th, 26th, 27th, 28th, 29th, 30th, 31st, 1841.

CALVT C

Qui S. IOSEPH habet fauentem, habet cum
eo CHRISTVM & Virginem.

I.

Accedit ad B. IOSEPH honorem particularem, quòd etsi conjugem suam vt Deiparam terræ cœliq; Reginam honoraret; ipsa tamen vicissim non ex liberâ dumtaxat voluntate, sed ex legis etiam conjugalis necessitate eum sibi, præferret eiq; iuxta conjugalis Ordinis exigentiam subditam se præberet. Quem proinde non modo ipsa sibi de illo loquens præponebat: sed sacri etiam Euangelistæ, ei prænominare solent, vt ibidem legitur: *Erant Pater eius & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo.*

II. Neq; respondeas Virginem paulò ante ei prænominatam, cum de Iudææ pastoribus dicitur: *Venerunt festinantes, & inuenerunt MARIAM & IOSEPH & infantem positum in Præsepio*: Quandoquidem & hîc CHRISTO vicinior positus sit, adeoq; dignitatis maritalis ordine inter MARIAM & CHRISTVM MARIE prænominatus. Atq; vbi quidem melius, vbi dignius, vbi optabilius, quàm in medio IESV & MARIE esse aut nominari posset IOSEPH. Et si quidem, vt aiunt Philosophi, medium extrema per sui communicationem componunt, quæ non sanctissima, gratiosissima, suauissimaq; in B. IOSEPH, IESV & MARIE confluentia, gratiarumq; ac virtutum commixturâ? vt nihil nimirum, non Iesuinum, nihil non Marianum in MARIE sponso homines vel Angeli conspicerent, qui inter IESVM & MARIAM constitutus, non nisi ex diuinâ eorum conspirante gratiâ consistebat, itaque ipsis conformis erat, vt trium vita vniformis vnâq; potius videretur. Ac in medio quidem positus, quò se verteret B. IOSEPH, vt vel ad Matrem pietissimam, vel ad Filium benignissimum matrisq; amantissimum respiceret, nisi tamen quòd non ipse, vt alij laborare tanto-perè in hac perplexitate debebat, qui vtrumq; & Matrem coniugis, & Filium, Patris titulo iureque legitimo suum habebat. Habebat vtrumq; per gratiarum eorum, cõmunionem in se expressum, habebat vtrumq; per diuinorum eorum apud se depositum, habebat vtrumq; admutum conjugalem, & paternum, imò & vtrumque habebat ex conjugali filialiq;

filialique reuerentiâ sibi subditum. Adeò vt si quidem IOSEPH ex condignâ eius clientelâ habueris, vtrumque sine dubio matrem & filium cum eo habiturus sis. Quò enim siue in Ierusalem, siue in Nazareth siue alio non ascendit, vel descendit B. IOSEPH, quo cum eo non ascendant IESVS & MARIA?

III. Ascendit Saluator duodennis cum parentibus suis Ierolymam referente B. Lucâ, vt si in viâ ad cælum IOSEPH & MARIAM comites habueris, habiturus sis haud dubiè & IESVM conductorem, pariterq; susceptorem. Descendit inde IESVS cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis, vt si IOSEPH & MARIAM patronos de cælo inuocaueris, ad te pariter cum eis IESVS descensurus sit.

IV. Accepit puerum & Matrem eius IOSEPH & secessit in Ægyptum. Et tu quoq; in ignorantia peccatorumq; Ægypto versaris, B. IOSEPH protinus aduoca, & per eius patrociniū descendet super te lucis æternæ irradiatio exoptata, fiat lux in Domino. *Ascendit IOSEPH à Galileâ de ciuitate Nazareth in Iudæam in ciuitatem Dauid, quæ vocatur Bethleem, eo quòd esset de domo & familiâ Dauid: vt profiteretur cum MARIA desponsatâ sibi uxore pregnante.* Et ne dubites, quin si in hoc transmigrationis loco B. IOSEPH per veram eius imitationem, deuotamq; inuocationem secutus fueris, in domum plenæ satietatis ad Ecclesiam primitiuorum conscriptam in cælis, feliciter sis peruenturus: vbi & in consortio IOSEPH & Mariæ, sanctorumq; omnium tibi velut parietur IESVS in diuinitatis suæ claritate conspicendus. Prægnans enim est etiamnum DEIPARA Virgo vt IESVM tibi cælum sic pariat materno desiderio: & IOSEPH ad puerperij istius gloriam te conducendi affectu plenus officiosissimo, vt & proinde et si laudabilis plurimùm IOSEPH alter fuerit, quòd patris sui familiam ad opulentia gloriæq; suæ in Ægypti regno communionem studiosè expetierit conuitarit, præmissisq; de bonis terræ munusculis allexerit: nostri tamen Virginis Sponsi IOSEPH figura tantum adumbratioq; in officiosâ illâ sollicitudine extiterit.

V. Ave proinde dicimus tibi IOSEPH calorum depositarie; Virginis DEIPARÆ supra virgines omnes Sponse castissime, Saluatoris pater, protector ac nutritie studiosissime, mysteriorum DEI assessor dignissime, testisq; fidelissime, in gloriæ CHRISTI defensione Archangele zelosissime, Luciferq; noster sanctissime, Saluatoris immò
 Angele,

Angele, præter quem alius nullus, custos amantissime & officiosissime, Ecclesiæ CHRISTI in eius honore & amore sacrorumq; observatione ac veneratione Coriphæ spectatissime, continentium conjugum, virginumq; sol lucidissime, sanctorum contemplatiuorum actiuorumq; antesignane, flos virorum, atq; inter viros benedictæ, fili David primogenite gloriosissime, Saluatoris in Davidicâ regiâ stirpe consanguineæ nobilissime, sanctorum Patriarcharum vertex celsissime, Apostolorum antecessor exemplarissime, Patriarchalium virtutum honor locupletissime, Prælatorum Ecclesiæ CHRISTI dux præclarissime, fidei lux, spei splendor, charitatis DEI & proximi iubar, iustitiæ speculum, constantiæ ac fortitudinis exemplum, obedientiæ ac humilitatis sanctæq; deuotionis cum DEIPARA conjugæ prototype, pietatisq; ac beneuolentiæ erga Saluatorem eiusq; pios cultores specimen eximium.

C A P V T VI.

B. IOSEPH cum CHRISTO & Virgine in
Ægyptum Exilium.

I.

Speciali consideratione dignissimum est, B. IOSEPH cum CHRISTO & Virgine in Ægyptum exilium, ut & cuius, quanti; temporis atq; itineris illud fuerit, paulò ampliùs recogitemus. Si enim exilium fuit in Christo, pro Christo, & cum Christo, quid in eo permagnâ deuotione recolendum non veniat? Cum & Angeli ipsi eius spectatores, comites atq; admiratores extiterint. *Quod enim à parentibus sublatu est in Ægyptum, inquit noster S. V. Beda, significat electos sepiùs malorum improbitate suis effugandos ex sedibus, vel etiam exilio damnandos: siquidem ipse qui suis erat præceptor. Cum vos persecuti fuerint in unam Ciuitatem, effugite in aliam, primus fecit quod præcepit, fugiendo hominem quasi homo in terrâ, quem stella Magis paulò ante adorandum monstrauit in celo.*

II. Et ecce quidem ad eius quamuis pauperrimum, sed virtute sollennem ingressum corruentia pro indicio conuersionis gentium, Ægypti simulacra teste Eusebio: Hi, inquit, qui priùs incolebant Æ-

gyptum pravi vitiosq; demones permulta secula in sepulchris habitantes, animasq; Aegyptiorum omnis superstitionis errori addicentes ac subijcien-tes, cum sensissent nouam quandam diuinamq; virtutem ad se accessisse, illico commoti sunt, & fluctuationem ac perturbationem in semet ipsis per-tulerunt, corq; eorum & vis intelligendi intrinsecus ab ipsis conuicta sunt, cesseruntq; & fugati sunt ab eadem virtute, quæ vi effugere eos compellebat, & ignis instar ineffabili quadam ratione adducebat & tunc quidem inuisi-biliter demones talia passi sunt, cum Saluator noster in Aegyptum cum visi-bili corpore peruenit. Hæc ille. Aegyptiorum superstitio non quieuisset, inquit S. Athanasius, nisi Dominus omnium in corpore quasi in nube ve-elus eò descendisset, & idolorum errores compescuisset.

III. De arboris cuiusdam inflexu tradit Sozomenus, & ex eo Nicephorus: Memorant arborem esse quæ Persis dicitur, Hermopoli, quod est oppidum Thebaidis, cuius fructus aut folium, aut particula aliqua corticis ægrotis admota morbos à compluribus depulerit. Nam traditum est IOSEPH cum propter Herodem assumptis secum CHRISTO & MARIA sanctâ Deiparâ fugisset, atq; venisset Hermopolim, simul vt portæ appropinquauit, statim arborem licet planè maximam, aduentu CHRISTI curuatam esse, atq; ad solum vsq; se inflexisse, & CHRISTVM adorasse, atq; hæc quidem de hac arbore, sicut à multis audiui à me commemorata sunt. Quæ quidem sicut ego iudico, vel significabant, jam CHRISTVM in vrbe adesse, vel vt est verisimile, non modo arborem quam incolæ propter magni-tudinem & pulchritudinem lege gentilitiâ venerabantur, dæmone qui ibi colebatur, ob CHRISTVM talium rerum euersorem, qui in eo loco comparebat, perhorecente suâ sponte commotam esse. Verùm etiam omnes Aegyptiorum statuas aduentante tum CHRISTO iuxta pro-phetiâ Isaia concussas. Itaq; dæmone inde abacta arbor, quò rei ge-stæ testimonio esset, remansit ibi, fidelesq; morbis liberauit, atque vt Aegyptij, & Palæstini istarum rerum, sic alij singuli aliarum, quæ apud ipsos gestæ sunt, testes locupletes existunt. Hactenus Sozomenus.

IV. Consequenter verùm præmittendum est de loco & nobili mo-numento habitationis CHRISTI in Aegypto, quod quidem, vt ibi-dem ait Baronius, traditione piorum cognitum, posteris ab his, qui religionis ergò ad loca illa peregrinati sunt, & inter alios à Burchardo, qui cæteris habetur fidelior, sic describitur: *Inter Heliopolim & Babylo-niam*

niam medio ferme loco est balsami hortus. Et post multa : Rigatur, inquit, hortus ille ex parvulo fonte, sed ubere ; in quo fama est B. Virginem IESVM parvulum pluries lavisse, panniculosq; eiusdem mundasse ; cum esset in Ægypto propter metum Herodis. Est & ibidem lapis super quem dicitur eos exsiccasse. Hæc omnia venerantur à Christianis & Saracenis. Verum quia fons I E S V parvulus est, non sufficiens irrigationi totius horti, Saraceni alium profundum foderunt puteum juxta illum, ex quo quatuor boves per rotam aquam extrahunt, sperantes ex vicinitate fontis I E S V aquam alacrius fontis fore virtuosam. At se deceptos animadvertentes construxerunt canalem, per quem transmittunt aquam illam in fontem I E S V, ut sic ex eis junctis facundaretur hortus. Nec illos fefellit opinio : nunc enim sufficienter facundatur ex aquis sic junctis. Hæc & alia admiranda, inquit Baronius, quæ auctor oculis contemplatus est, refert ; cui & cæteri, qui eiusdem argumenti libros scripserant, adstipulantur : qui ut addunt, locum illum, in quo habitasse ferabatur S. D E I P A R A, ab ipsis etiam Saracenis magnâ veneratione haberi ; adeo ut ibi lampadem perpetuò ardentem in memoriam IESV illic olim habitantis conseruent, locumq; illum ab incolis Ægyptijs Matuream nominari tradunt. Sunt autem, inquit Baronius, & alia multa de his quæ tum in itinere, tum etiam cum manerent in Ægypto, contigisse dicuntur, quæ quoniam firmâ carent auctoritate libentiùs, silentio præterimus. Accepta autem videntur ex Apocrypho illo de infantia Saluatoris inscripto libello, qui ab Ecclesiâ est interdictus.

V. Porro ut ad ea quæ initio proposita sunt, progrediamur, Angelus fuit qui de puero & Matre accipiendis, & fugiendo in Ægyptum B. IOSEPH monuit ; isque haud dubiè pro muneris istius dignitate, è superioribus vnus, vel Angelorum Princeps Michaël, qui Principem Iosue olim confortavit ; vel mysterij incarnationis annunciator Gabriel : quinq; pro regis sui gloriâ cum Angelorum multitudine comitatum deinceps præbuit, per quem & de regressu ex Ægypto in terram Israël monitus fuit.

VI. Et quidem B. IOSEPH nocte secessisse ex Euangelistæ testimonio certum est : sed utrum ipsâ nocte quâ in somnis Angelus ei apparuit, an aliquâ sequente non pariter est expressum. Verum cum monitio Angelica dilationem nullam præ se ferret : sed instantet præciperet : I O S E P H surge & accipe Puerum & Matrem eius, & fuge in Ægyptum :

Gyptum: Cumq; periculi summa grauitas considerata veniret: quis non iudicauerit B. IOSEPH pro obedientia suæ promptitudine ipsâ horâ surrexisse, ipsaq; nocte, sine multi apparatus, qui non suppetebat, grauamine discessisse? *Qui consurgens accepit Puerum & Matrem eius nocte, & secessit in Aegyptum.*

VII. De viâ deinde quam sectatus sit B. IOSEPH, probabile videtur, cum recto itinere venisse Gazam, urbem in finibus adhuc Palestinae constitutam, eamq; Philistinorum; vltimam Satrapiam: Gazâ autem Rhinocurram: Rhinocurra autem Babylonem aut Heliopolim sex aut septem miliaribus Babylone ad latus distantem: Babylone autem aut Heliopoli Hermopolim juxta arboris inflexæ præallegatam historiam. Vnde tamen inter Babylonem & Heliopolim ad locum illum Matuream dictum reuersus fuerit.

VIII. Distat autem à Nazareth Gaza recto itinere secundum tabulas Ptolomæi quadraginta aut circiter miliaribus horarijs: secundum verò Adrichomium quadraginta quinque: Gaza autem Rhinocorurâ circiter septem. Rhinocorurâ autem Babylon & Heliopolis sexaginta. Heliopoli autem Hermopolis juxta tabulas Ptolemaicas, circiter triginta septem. Vnde Hermopoli reuertens B. IOSEPH ad locum inter Babylonem & Heliopolim medium confecerit primo itinere centum octaginta sex millaria, totidemq; proinde 37. minùs in reuersione.

IX. Interim post eorum tantisper discessum auditis Herodes quæ in templo circa pueri oblationem gesta fuerant, eadem puerorum machinatur, & exequitur. Sed Deo tandem morbo grauissimo eum puniente, vitam scelestissimam cum morte pessimâ commutat.

X. Sed quamdiu post fugam Saluatoris aut eadem puerorum variant auctores: Vnde & quanti temporis exilium B. IOSEPH fuerit, non planè constat. Quidam definiunt biennale, nonnulli tricennale, plures septenne: alij sexennale: quidam vix vnius anni: vt videre est apud Baronium: Contigit autem CHRISTI reditus ex Aegypto septimâ Ianuarij juxta Martyrologium Romanum.

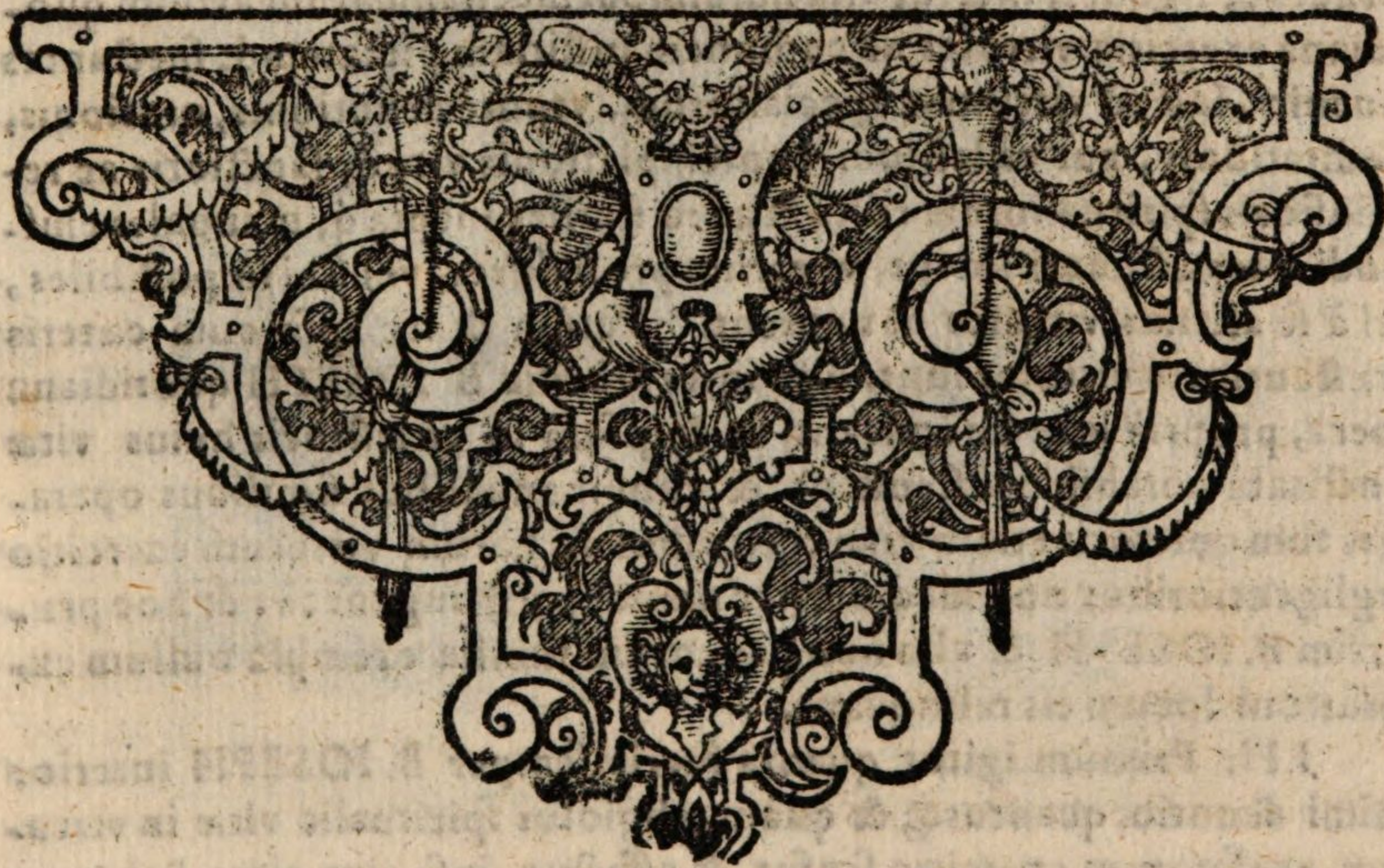
XI. Inter hæc porrò quis dignè recogitet quantos labores & angustias Virgo & IOSEPH perpessi sint in itinere tam longo & aspero, in exilio inter barbaros & infideles diuturno, in paupertate & prouisionis defectu. Quoties ad pedem montium, vel ad radicem arborum fatigati conqueuerint, quàm sæpè fortassis peregrinorum pauperum

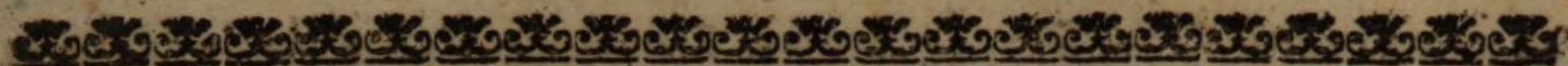
perum more hospitati sint, ac famem sitimq; ac his similia incommoda plurima extra amicum omne solarium tolerarint. Verum quantula hæc deuotio nostra est, dum exilij B. IOSEPH cum CHRISTO & Virgine moras locaq; communiora perpendimus, cum Angeli ipsi gressus passusq; singulos eius contemplati sint ac dinumerarint? Siquidem nil ei iucundiùs aut suauius pro diuini eius amoris magnitudine, non gelu, non æstus, non dies integri laboriosissimi, non noctes insomnes, non deniq; triginta quibus cum Virgine vixit annorum eum grauant arumnæ, angustia, labores, difficultatesq; vniuersæ, vt nec Parens aliquis quantumuis affectuosus, qui pro conjuge aut liberis suis tantum præstiterit, aut perpeßus sit, facile ostendi possit. Propterea *Labores*

manuum tuarum quia manducaßi tecumq; adeo Mater ac Filius

DEI, O IOSEPH, Beatus es, & bene ibi erit

in æternum.

C A P V T VII.

S. IOSEPH inter fabriles operas vita
Religiosa.

I.

Virtutes B. IOSEPH quò propius in Euangelicis de ipso termi-
nis inspicuntur, eò plures semper maximeq; admirandæ depre-
henduntur. Miramur in terra sterili pretiosum auri metallum repe-
riri, inter conchas arenasq; maris gemmas ipsas conformari, vbi alio-
quò vel minimè quærerentur. Sed cum flauescit aurum & gema micat,
suo seipsa in tenebris & squaloribus ipsis colore luceque inspicien-
tibus producit.

II. Non mirum quidem & inter aratra, secures, incudes, camenta
forfices & ligones, interq; alia huiusmodi mechanicarum artium quo-
tidiana exercitia virtutes ad comunem iustitiam pietatemq; spectantes
inueniri, sed ad virtutum specialiorum, utpotè deuotionis, orationis,
meditationis, aut cælestium contemplationis vitæq; sanctioris ac re-
ligiosioris spiritualiorem cultum adeò steriles ineptæq; manuales eius-
modi artes aestimari solent, ut earum professores, vel sibi impossibiles,
vel à se alienas virtutes has putent. Verùm & hæ ipsæ cum cæteris
præstantiores virtutes sunt, quæ inter fabrilia B. IOSEPH quotidiana
opera, propriâ luce sic emicant, ut & ipsum in cælestioris huius vitæ
sanctitate mirabilem ostendant & cum manualibus similibus opera-
rijs, tum quietioris etiam vitæ cultoribus in harum virtutum exercitio
negligentioribus non mediocriter oculos perstringant: ut & hoc præ-
sertim B. IOSEPH & alia non paucorum similia exempla nullum ex-
cusationi locum eis relinquant.

III. Primum igitur quanta fuerit semper B. IOSEPH interior
animi deuotio, quantusq; & quàm religiosus ipiritualis vitæ in virtu-
tum præfatarum exercitio sensus, & affectus, ipse eius circa Saluato-
rem Matremq; eius, Euangelicis conformiter argumentis intima eius
præsentiaq; assidua abundè docere potest. Aderat B. IOSEPH conti-
nuò præ oculis mentis & corporis sacratissima Saluatoris humanitas
eiusq; sanctissima Mysteria. Eius proinde vocem audiebat, & liquefce-
bat ani-

D a

bat ani-

EMBLEMA III.
S. IOSEPH vita Religiosa.

A Phario remeans cum Nato & Matre Canopo
Iosephus cælum patri tecta facit.
Æthere nam toto rutilo plus igne coruscant
In Nazareth anâ hæc sidera trina domo.

EMBLEM III

2. 102TH MARCH

1	102TH MARCH
2	102TH MARCH
3	102TH MARCH
4	102TH MARCH
5	102TH MARCH
6	102TH MARCH
7	102TH MARCH
8	102TH MARCH
9	102TH MARCH
10	102TH MARCH
11	102TH MARCH
12	102TH MARCH
13	102TH MARCH
14	102TH MARCH
15	102TH MARCH
16	102TH MARCH
17	102TH MARCH
18	102TH MARCH
19	102TH MARCH
20	102TH MARCH
21	102TH MARCH
22	102TH MARCH
23	102TH MARCH
24	102TH MARCH
25	102TH MARCH
26	102TH MARCH
27	102TH MARCH
28	102TH MARCH
29	102TH MARCH
30	102TH MARCH
31	102TH MARCH

102TH MARCH

bat anima eius, eam contuebatur, eam tangebatur & ab eâ tangebatur, eius manus pedesq; contrectabat & osculabatur, ac in sinu sapius confouebat, & ad tactum eius intremiscebant viscera illius, cum & læua pueruli sub capite eius quiesceret, & dextera illius amplexaretur eum, & super his omnibus, in sanctissimis meditationibus mens eius exercebatur, mira; deuotione replebatur. *Erat, enim inquit Euangelista, Pater eius & Mater mirantes super his, quæ docebantur de illo.*

IV. Quin vix natus Saluator Iudææ pastores ad sua cunabula traxit, eosq; breuissimi temporis præsentia tantâ deuotione affectit, vt præ animi gaudio inter se exultarent, DEOq; laudes ac grates debita. jubilarent. Magi vt eum primûm viderunt, gauisi sunt gaudio magno valde, ac vehementi deuotione perfusi, ab eo in patriam suam Sancti reuersi sunt. Sanctus senex Simeon vix eum conspiciere in vlnasq; suscipere ceperat, cum præ animi deuotione ac voluptate dimitti in pace paratus fuit, immò & vehementer optauit nec mirum, cum & Angeli ipsi (teste S. Petro) præ mirifico de mysteriorum CHRISTI Domini cognitione, gaudio in ea magis magisq; prospicere desiderant: quia viderant oculi eius salutare DEI. Duo Discipuli euntes in Emmaus: *Nonne, inquebant, cor nostrum ardens erat in nobis, cum loqueretur in viâ, & aperiret nobis scripturas?*

V. Verûm quàm exigua sunt hæc omnia si cum B. IOSEPH deuotionis ac pietatis in DEVM argumentis conferantur? Qui propterea etiam non modò cum alijs Sanctis, pientissimis licet diuinoq; cultui deuotissimis: sed vel cum ipsâ Deiparâ Virgine, in harum virtutum exercitio comparari promeritus est? vt legimus: *Erat autem Pater eius & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. Tulerunt eum in Ierusalem vt sisterent eum Domino. Ibant parentes eius per singulos annos in Ierusalem in die solemni Paschæ. Et requirebant eum inter cognatos & notos: Ecce pater tuus & ego dolentes quarebamus te.* Vt quos in his virtutum constantibus actibus ubiq; iunctos videmus, virtutibus pariter inter- nis animisq; ipsis non disjunctos intelligamus.

VI. Hinc sicut Virginem Deiparam, ita & B. IOSEPH, deuotioni, orationiq; addictissimum fuisse, ac nocturnis etiam horis ad orationem surgere solitum, tradit S. Chrysologus, & S. Bernardinus Senensis: *Credo, inquit, virum istum S. IOSEPH fuisse mundissimum in Virginitate, ardentissimum in eharitate, profundissimum in humilitate,*

altissimum in contemplatione, &c. Et paulò ante: Quomodo, inquit, cogitare potest mens discreta, quod Spiritus sanctus tantà unione uniret menti tantà Virginis aliquam animam nisi ei virtutum operatione simillimam? Et certè si nos miseri ex cohabitatione sanctorum virorum, qui respectu CHRISTI & Virginis nihil sunt, in pietate ac deuotione reliquaq; vitæ sanctitate, proficimus quantum existimandum est B. IOSEPH cum CHRISTO & Virgine profecisse?

VII. Ipsa B. Virgo de Sponso suo cum S. Brigittâ conferens: Ipse etiam, inquebat, sic mortuus erat mundo & carni, ut nihil desideraret nisi celestia, sicq; credulus erat promissionum Dei, ut continuè diceret: *utinam viuam & videam completam voluntatem Dei. Nam rarissime venit ad congregationes hominum & eorum consilia, quia totum desiderium suum fuit obedire voluntati Dei. Et cum rursus de ipso testetur Virgo Deipara nullum eum vel murmurationis, vel otiosum aut non bonum Verbum protulisse, quantam vel hinc religionem eius animiq; ac vitæ puritatem æstimare nos conuenit, ut sicut nec verbo ita nec facto, vel opere male vitam suam contaminasse probabiliter censere possimus? & eum quidem mortaliter nunquam peccasse asserit Cancellarius Parisiensis: sed à venialibus etiam à tempore saltem conjugij sui cum Deiparâ immunem fuisse inde fit improbabile: cum neq; insuper probati desint Auctores, qui ob futuri muneris eius congruam sanctitatem eum in utero matris non minùs quam Domini præcursores sanctificatum existiment.*

VIII. Inde totus à Deo dependens, non tantùm diebus festis, quos studiosissimè religiosissimeq; sanctificabat, cultui diuino per orationes, diuinas laudes, gratiarum actiones deuotissimus esset: sed nec inter fabriles ipsas quotidianas operas eum negligeret. *Eram, inquit, B. Virgo ubi supra, cum de se, tum de Sponso loquens, continua in oratione, raro videri & videre volens. & egrediens rarissimè, nisi ad festa præcipue vigilijsq; & lectionibus, quæ à Sacerdotibus nostris legebantur, intentata fui habens certa tempora ad labores manuum, & discreta fas ad ieiunia, prout natura mea ferre poterat in seruitio Dei: illa vero quæ supersuerunt super victualia, dedimus pauperibus, contenti his, quæ habebamus. Hinc & bene orantium magistrum & Patronum eum vocat S. Mater Teresa: Qui magistrum à quo benè doceatur nancisci nequit, in magistrum accipiat gloriosum hunc sanctum, & benè orandi viam sine dubio inueniet.*

IX. Dau-

IX. Dauidem nempè in eius filio videre licebat inter medias sollicitudinum negotiorumq; turbas media nocte surgentem ad confitendum nomini Domini, septiesq; in die laudem dicentem, & super iudicia iustitiæ ac bonitatis eius. Videre, inquam, & eum erat sicut Deo deuotissimum, & à terrâ terrenisq; rebus alienissimum, ac Deo semper, in continuis licet manualibus, alijsq; laborum curarumque exercitijs maximè vnitum: Ita & sanctissimum, cælo Deoq; proximum: & non tam hominem, quàm cælesti conuersatione Angelum: Immo hominem quidem in opere manuali pro diuinæ familiæ suæ necessitate laboriosissimum, sed cælestibus meditationibus diuiniq; cultus spiritualibus studijs Angelum sanctissimum, ob idq; Angelorum crebris apparitionibus honoratum, vt in corpore laborioso animus nobis Angeli-
cus indicaretur: in fabrilibus eius manibus pedibusq; variè peregrinis ac itinerantibus calli indurabantur; sudabat vultus eius & cogitationum cælestium luce, mens illustrabatur, totaq; in Deo circa diuinum eius cultum amoremq; occupabatur.

X. Pascebant manus eius Saluatorem, & in Salvatore animus eius pascebatur, & Mariæ Marthæq; incomparabilibus in eo meritis respondens, totq; intermicantibus gloriæ radijs ac circulis splendens, quot diuinorum amorum conspirantibus actibus promerita, ei in cælo corona parabatur. O quàm eminente ergò loco inter Patris cælestis benedictos in regni cælorum possessione in æternum apparebit B. IOSEPH, qui pro CHRISTI ipsius victu omniq; necessitate circa plurima semper sollicitus vixit, neq; tamen perperam distractus vel turbatus vnquam fuit, aut Mariæ partem optimam minùs coluit.

Et ecce porrò non modò eminens hoc B. IOSEPH sed & aliorum Sanctorum ad istam eius gloriam accedentia, omnesq; inter operas corporales animi in deuotiones aut irreligiositates confudentia pauca de multis exempla.

XI. S. Seuerus textor ita in illius artis quotidiano exercitio deuotionem, pietatem sanctitatemq; colebat, vt columbæ tandem diuino indicio, cum ad Ecclesiam ab opificio suo in artisq; suæ habitu nil minùs cogitans perrexisset, in Episcopum Rauennatem electus fuerit, ipsamq; familiam suam exemplo suo sanctam effecerit: ac eius deinde & Vincentiæ vxoris & filia Innocentiæ reliquiæ Moguntiam translatae. *Teste Sigeberto, 814.*

XII. Ale-

XII. Alexander martyr ex carbonarijs operis & mineralium foedinis Comanæ Episcopus ob emicantem singularem sanctitatem à S. Gregorio Thaumaturgo constitutus. *Nyssen in vitâ S. Greg. Thaumaturgi.*

XIII. S. Phocas martyr hortulanus erat, itaq; in isto exercitio diuinæ bonitatis considerationi, amoriq; inhærebat, vt persecutores ipsos ad **C H R I S T I** Domini exemplum benignè exciperet. *Lipom. 12. Sept.*

XIV. Et in eadem seruii licet occupatione quàm spirituales celestibusq; meditationibus & orationibus plenam vitam non duxit S. Paulinus Nolanus Episcopus?

XV. S. Eligius ex aurifabro piissimo, diuinoq; cultui deuotissimo Nouiomensis Episcopus institutus est. *Sur. 1. Dec.*

XVI. S. Lambertus Hispanus agricola Martyr insignis tempore Daciani caput abscissum detulit, cecinitq; ex eâ, quam semper coluerat pietate, cælestiumq; appetitione, *Exultabunt sancti in gloriâ, latabuntur in cubilibus suis.*

XVII. S. Eustachius cum in militiâ tum in villicis laboribus sanctissimus, indeq; martyrij honorem promeritus. S. Item Isidorus cum SS. Ignatio, Francisco Xauerio, Philippo Nerio, Theresiâ non pridem canonizatus agricola erat ita pietati, deuotioni diuinoq; omninò cultui deuinctus, vt dum orationi vacaret, & operi deesse putaretur, aratrum eius loco Angeli ducere visi sint. Sciunt omnes; & refert *Surius 25. Oct.* SS. Crispinum & Crispinianum, Sutoriam artem exercuisse. SS. Cosmam & Damianum Chyrurgicam; Claudium, Nicostratum & Socios tres Martyres: item S. Thimonem Archiepiscopum & Martyrem sculptoriam, *Surius 8. Nouemb.*

XVIII. S. Drogo juxta Valencenas in Hannoniâ, & S. Ioannes de monte Petroso juxta Atrebatum in Arthesiâ opiliones fuere tantæ pietatis ac sanctitatis, vt S. Drogone in templo vicino Missam audiente, Angelos Gregi eius aduigilare deprehensum sit.

XIX. S. Antonius, cum in cellulâ suâ, Orationi vacaret, vocem diuinitûs missam audiuit: Antoni nec dum peruenisti ad mensuram Coriarij, qui est Alexandria. Ad cuius vocis monitum pergens ipse Alexandriam, diligenter Coriarium illum, vt audierat, humilitatis ac pietatis cæterarumq; affinium virtutum, non obstante quotidiano opificio

opificio suo mirabilem cultorem vitæq; sanctitate excellentem inuenit: Adeò vt post aliquas humilitatis eius probas profiteretur Antonius, se post multorum annorum Eremum nec dum verborum eius mensuram assecutum: dum nimirum S. Ille Coriarius quotidie manè surgens antequam ad opificium se accingeret, salutis suæ maximè sollicitus esset, seq. inter omnes profundissimè humilians nihil vnquam se boni egisse, immò omnibus à minimo vsq; ad maximum ciuitatis suæ incolis cælum capescentibus, ad infernum se quotidie descendere, ex cordis sui iudicio existimaret.

XX. S. Deusdedit Confessor apud S. Gregorium calceamenta operari solebat, ac inter sutorias eas operas ita virtutem aluit, adeoq; operibus ipsis religiosum se præstitit, vt ex his, quæ singulis diebus laborabat, quicquid victu & vestitu superesse potuisset, die sabbato ad S. Petri Ecclesiam deferens pauperibus erogaret. Vnde contigit, ait D. Gregorius, de ipso alterum per visionem videre, quòd domus eius ædificabatur: sed in eâ constructores sui solo die Sabbati videbantur operari.

XXI. De S. Guidone Andela censi juxta Bruzellam Patrono Suisius 12. Sept. Vir venerabilis Guido in pago Brabantensi tugurio rusticano & paupere domo natus & educatus est. Suffurabatur jam tum in ipsis primæ ætatis initijs parentum oculis certas horas, quibus ad Ecclesiam orationis causâ adiret, vel infirmis quicquid ex facultatibus suis habere poterat, impertiret: nec eum hilarem vlla vidit dies, quo non priùs aut in preces incubuisset, aut eleemosinam præstitisset.

XXII. Apud Palladium ex relatione S. Basilij Soror quædam coqua Monasterij Tabennefiotarum ita muneri isto iacumbebat, vt à coquinâ nunquàm recedens tota in eo ministerio occupata esset. Ac nihilominus ab omnibus etiam licet despecta, vitæ religiosæ perfectionem adeò coluit, vt S. Protereo Eremitæ sanctissimo Angelus apparens eam illi prætulerit, iusseritq; vt ad Monastetium pergens eam ex coronæ ad caput eius indicio dignoscendam honoraret, eiusq; sanctitatem suâ maiorem declararet. Hæc enim, inquebat illi Angelus, dum ministerio suo incumbit, & contra tantum populum diebus ac noctibus pugnat, cor eius à DEO nunquam recedit: tu autem vno in loco residens, neq; quoquam aliquando progrediens per omnes vires animo & cogitatione vagaris.

XXIII. S. Spiridion vir agrestis erat uxorem habens & liberos, atq; ita tamen res diuinas pariter obiens, vt vitæ sanctitate ac miraculis claruerit, & Trimythuntis oppidi Cypri Episcopus creatus fuerit. *Hist. trip. p. 3. cap. 10.*

XXIV. B. Ioannes Agnus agriculturam exercebat, sed ita simul Deo vacabat, animumq; suum deuotionis ac pietatis exercitijs excolebat, vt ad Episcopatum Leodiensem diuinitus designatus fuerit. *Hist. Leod. Tom. 1. cap. 17.*

XXV. S. Zachariæ Calcearij victum isto opificio lucrantis mirærat vitæ religio, adeo vt & miraculis Deus eum honoraret. *Rad. Virid. SS. 17. Nou.* Vbi etiam de Eucharisto Opilione sanctissimo, qui non obstante gregis ouilis quotidianâ gregali curâ, Ciliciû quoq; ad animi pietatem & perpetuam conjugalem continentiam non minùs constanter quàm deuotè adhibuit.

XXVI. B. Alexander S. Mathildis filia Regis Scotiae inferuitio Bubulci & lacticiniorum ad Fovij claustrum Ord. Cisterciensis, vt absconditè in CHRISTO ita & sanctissimè vixit, nec diu post mortem insigni miraculo à Deo honoratus fuit, *Cantiprat. l. 2. c. 10. n. 3.*

XXVII. S. Patricius Hybernico Dynastæ venditus & porcorum gregi ab eo præfectus à pristina pietatis ac deuotionis consuetudine in isto feruili laboris genere sexennio toto non recessit, sed CHRISTO potiùs firmiùs inhaesit: adeo vt crescente eius sanctitate ac meritis, Hybernorum Apostolus à caelestino summo Pontifice institutus sit. *In vitâ eius apud Rich. Saniburst.*

XXVIII. S. Odbertus agricola fuit in Osterhoulte pago populoso Diocesis Antuerpiensis apud Bredam *Molanus in Indicule SS. Belgij.*

XXIX. S. Menignus Fulloniam exercuit eâ mentis assiduâ conseruatâ religione, vt inter artis illius operas, cum ad flumen vestes elueret, voce cœlitus lapsâ ad Martyrium commoueri promeruerit, cuius & atrocissima tormenta generosissimè pertulit, donec capite pleretur, candida columba in signum sanctitatis vitæ ex ore S. Martyris in cœlum euolare visa. *Men. cap. 15.*

XXX. S. Myro terram primò colens ita pariter animi deuotionem erga Deum, & propter eum erga pauperes pietatem coluit, vt fruges labore partas in eos distraheret, Deo vicissim ita in eum propitio, vt copia frumenti tantò magis augeretur, quantò vir sanctus plus eam largiebatur, *Mart. Rom. 8. Aug.*

XXXI.

XXXI. S. Carolomannus Caroli Martelli filius religioso suscepto habitu in monte Cassinate, Abbatis jussu pecudes pavit magnâ isto munere sanctitate vitæ conspicuus, quamquam oves debiles ad stabulum vsq; humeris deferret, totumq; in eiusmodi operibus pro ratione officij se occuparet. *Ex annal. Cassin.*

XXXII. S. Dunstanus fabrillem in cellulâ suâ exercebat, cum dæmoni eius sanctitatem persequenti, eiq; muliebri specie apparenti forcipibus candentibus nasum torxit. *Sur. 19. May.*

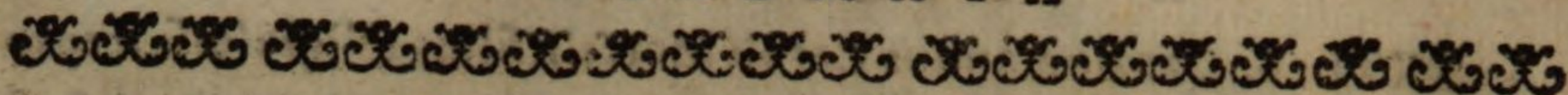
XXXIII. S. Homibonus in mercaturæ exercitio & matrimonialibus curis mirabilis erat sanctitatis. 3. *Nov.*

XXXIV. S. Ioannes à Deo, primum opilio, post miles, deinde mercator, ac tandem in hospitalarij munere sanctissimè defunctus; cuius corpus sine vllâ curâ sepultum, tamen integrum illæsumq; post Annos viginti est repertum. *Ex vitâ.*

XXXV. Atq; vt plura, ad hoc propositum non necessaria sanctorum similia exempla non proferam; ex his quoq; amplius rebus ipsis apparet veram cordis deuotionem, nullis difficultatum, timorum, perturbationum aut occupationum quarumcunq; diuersitatibus constringi, eosque deuotionis Christianæ laude indignos esse, siue reuera Deo deuotos non esse, quos ob debiti affectus feruorisque defectum, molestiarum vel negotiorum turbæ à diuino cultu suæque salutis sollicitâ curâ impediunt.

XXXVI. Ita nimirum & liquidò constat in hoc sanctæ vitæ genere artium quarumlibet corporalium ac studiorum cultores, socios B. IOSEPH habere posse; qui vtique in medijs curis & laboribus suis *Non impediuntur orare semper.* Quis dubitet, inquit noster Rupertus Abbas, has vel omnes eiusmodi artes esse Dei dona? proinde in quocunque habentur homine artes tam vtilis ac licitæ diligendæ sunt, & admodum nendi periti artifices, vt tanquam Dei Talentum in lucrum expendant, quia non ipsorum facultas propria, sed Dei omnia tribuentis commissum est, & ab eis, quibus tribuit, ipse exacturus est. Rogandus itaq;

DEVS, vt opera manuum nostrarum dirigantur ad eum finem vt ipsi placeamus, &c.

C A P V T V I I I.

Gloria S. IOSEPH ex ipsius & cum imitantium
Conjugali continentia.

I.

CHRISTVS Virgo, Virgo MARIA, vtriusq; sexus virginitatem dedicauere. Apostoli vel Virgines, vel post nuptias continentes: Episcopi, Presbyteri, Diaconi, aut virgines eliguntur, aut vidui, aut certe post sacerdotium in æternum pudici. *Multos Sanctorum nouimus, inquit noster S. Gregorius, cum suis conjugibus & prius continentem vitam duxisse, & postmodum ad S. Ecclesie regimina migrasse. Duobus enim modis Sancti viri à licitis abstinere solent; aliquando ut merita sibi apud omnipotentem Deum augeant, aliquando verò ut antea vita culpas detergant.*

I. Hinc porro post primarium S. IOSEPH cum Deiparâ Virgine conjugē suâ exemplum ad has Apostolicas ac SS. Patrum commendationes atq; exhortationes, tam crebro sanctiorum personarum non communis modò status, sed & principalis, regie, atq; imperatorie dignitatis exempla præclarissima, quibus enarrandis dies anniq; deficerent.

I. Paulini cum Theresiâ conjugē suâ: apud Augustinum epist. 12.

II. Apri cum conjugē suâ apud Paulinum à quo in hoc laudatur Epist. 3.

III. Chrysanthi & Dariae conjugum nobilium, qui non distantibus modò blanditijs, modò tormentis crudelissimis, vnâ cum fide Christianâ ad quam Daria per Chrysantum conuersa fuerat, virginitatem vsq; ad Martyrij palmam sub matrimonij nomine seruauerunt. *Sur. 25. Octob.* quemadmodum per Chrysanthum innumerabilis virorum multitudo, sic per Dariam incredibilis faminarum numerus ad CHRISTI gratiam concurrebat, & multe virgines dimissis sponis se CHRISTO dicabant: Multi item adolescentes spretis mundi delitijs ac voluptatibus superatis, castitatemq; complexi eidem CHRISTO se consecrabant.

IV. Pelagius Laodicensis Episcopus, quòd primâ die nuptiarum,
cum

eum ipse juvenis juvenem sponsam accepisset, atq; vt simul continentiam vouerent, suassisset, eum vehementer laudat *Theodoretus l. 54. c. 43.*

V. Ammon Monachus, cum vxore virgine ex consensu semper virgo permansit, ac monachismum amplexus est, teste *Palladio hist. Laus. c. 8.* Deo etiam hanc eius continentiam probante, quod, vt refert Athanasius, eius animam S. Antonius in cælum ab Angelis cum summâ gloriâ deferri viderit.

VI. Laici cuiusdam apud Cassianum, qui quoniam cum vxore suâ ex consensu continentiam virginalem colebat, adeò claruit, vt Daemonem quendam ferocissimum quem S. Ioannes Abbas expellere ab obfesso corpore non potuerat solâ suâ præsentia ipse mox expulerit. *Collat. 14. cap. 7.*

VII. S. Mathuriani & Maximæ vxoris, apud *Victorem l. 1. pers. Wand.*

VIII. Duobus conjugum apud Gregor. Turon. qui cum semper ex consensu castè vixissent, & altera mortua esset, alter in hæc verba prorupit: gratias tibi ago omnipotens conditor, quod hanc puellam, sicut eam tradidisti impollutam, & ab omni voluptatis contagio puram, ita tibi restituo: Illa verò etiam si mortua subridens: file file, ait, vir Dei; quia non est necesse proloqui nostrum, nullo interrogante, secretum. *De glor. Conf. c. 32.*

IX. S. Henrici I. Imp. cum S. Kunegunde vxore suâ, qui similiter, quia ex consensu virgines permanebant, adeò miraculis claruerunt, vt S. Kunegundis in virginitatis testimonium, vomerem candentem sine læsione calcauerit. *Kranz. l. 3. c. 32.*

X. Marciani Imp. cum Pulcheriâ Augustâ. *Pulcheria soror Imperatoris*, inquit Nicephorus, decimum quartum annum agens, *supra ætatem sapientissimum ac diuinum Spiritum accepit, ac primum DEO, virginitatem denouit. Deinde & sorores suas ad idem vitæ institutum eduxit, &c.* Vt igitur ea quæ constituerat, consignaret, ac Deum ipsum, ac Sacerdotes, omnesq; subditos testes faceret voluntatis suæ, ex auro gemmisq; pretiosis admirabile quoddam donarium, & spectaculum omnibus pulcherrimum pro virginitate suâ & imperio fratris, sacramentam Ecclesiæ Constantinopolitanæ designauit, idque ipsum vt cunctis esset conspicuum in fronte eiusdem mensæ litteris aureis expressit. De conjugali autem eius deinde continentia clarè apud Baronium: *Defuncto autem Theodosio Imp. inquit, voluntate S. Pulcheriæ etc.*

Senatus consulto delatum est imperium Marciano. Quod enim nullum exemplum præcesserat, ut Augusta sola habenas moderaretur imperij, & ipsa, ut dictum est, virginitatem Deo vouisset, jamq; ætate grandior esset, utpote quæ ageret annos quinquaginta & vnum, nata sub consulatu Theodori & Euthropij: salubre illud consilium iniit, ut conjugij titulo virum eueheret in Imperium ætate maturum, consilio grauem, continentiam probatum, atq; militari virtute ubiq; spectatum: sicq; optimo Imperij regimini opportunè consulere, ut tamen deuotæ Dei virginitatis integritati esset omninò prospectatum, haud inmemor facti huius in diuinis litteris exemplum haberi commendatum, cum sanctissima Virgo Deipara ita fuit matrimonij legibus iuncta coniugi, ut nunquam desierit esse Virgo, &c.

XI. S. Eduardi Angliæ regis cum S. Edithâ reginâ, qui cum vxore, cum virgo permanisset, multis claruit miraculis, & post annos centum à morte, omninò integer inuentus est, adeò ut ne barba quidem illi quæ proluxa & cana fuerat, decidisset. *Sur. Baron. an. 1066.*

XII. Petri Vrscoli Ducis Venetorum qui cum vxore ex consensu continenter viuens miraculis illustris fuit. *Volater. lib. 4.*

XIII. S. Catharinæ Suecæ, quæ cum viro suo virgo permansit, & miraculis claruit. *Idem.*

XIV. Boleslai Pudici Polonorum regis, de quo ita *Clemens Ianitius Pol.*

Conjuge consensuit cum virgine virgo maritus, &c.

XV. Alphonsi secundi Regis Castellæ, de quo similia refert *Volateranus lib. 2.* quod nimirum ab vxore se perpetuò continuerit, ac miraculis claruerit.

XVI. S. Iuliani Antiocheni cum Basilissâ, is enim primâ nuptiarum nocte, cum virginitatem antea vouisset, tantam rosarum fragrantiam hyemis tempore per cubiculum in quod se cum sponsâ receperat, à Deo obtinuit, ut eâ permota Basilissa, dicente sibi suo Iuliano, hunc esse odorem munditiæ virginalis, statim consenserit virginitatem seruare, quam è lecto exiliens confestim vouit. *Sur. 9. Ian.*

XVII. S. Amatoris Episcopi Antisiodorensis, qui cum virginem duxisset, ei persuasit ut simul Deo virginitatem consecrarent, & illa monasterium virginum ingressa est, ille Clericus ac postea Episcopus effectus est. *Petr. de Natal. c. 113.*

XVIII. S.

XVIII. S. Elzearij comitis in Galliâ, qui cum vxore suâ Dalphinâ Massiliæ virginitatis suæ propositum conceperunt & firmarunt, ac tandem voto se obstrinxerunt. *Sur. 27. Sept.*

XIX. Presbyteri cuiusdam apud Sophronium, qui etsi à parentibus vxorem accipere compulsus, non solùm illecebrâ captus non est, quamuis iuuenis existeret, & legitimè conjunctus vxori, sed ipsam induxit castè secum ac pudicè viuere, & clericus ac presbyter ordinatus est.

XX. Beatæ Elisabethæ de Wans apud Cantipratanum, quæ ex nobili Eburonum familiâ oriunda, parentibus licet eius sanctitati inuidentibus, eamq; viro militari in matrimonium dantibus, virgo tamen illibata semper permanfit.

XXI. Ediltrudis Angliæ reginæ: quæ etsi tribus viris nupserit: virgo tamen permanfit. *Beda.*

XXII. Godolænæ Boloniensis Martyris apud Dragonem Monachum. *Sur. 6. Iulij.*

XXIII. B. Ausberti cum Angadrisinâ apud Molanum pridie idus Octobris.

XXIV. S. Alexij de quo omnibus notum.

XXV. S. Cæcilie Virginis & Martyris cum Valeriano, cuius etiam, vt omnibus notum est, continentiam virginalem tanti DEVS fecit, adeoque honorauit, vt ipsâ nuptiarum nocte in eius testimonium ac custodiam, Angelicam apparitionem, cuius etiam desiderio Valerianus conuersus est, exhibere dignatus sit.

XXVI. Zachariæ Calcearij cum Mariâ vxore suâ. Eucharisti Opilionis cum Mariâ conjuge. Cononis Isaurici cum Annâ. Apenniani & Melaniæ. Vandefelli Comitissæ Palatini. Emerici Pannonij, Stephani Regis filij, Eghardi & Catharinæ filie S. Brigittæ. Olympiadis cum Nebridio, Bertillæ cum Cuthlando, Pharaildis cum Marito. Noyemburgis, Maturiani & Maximæ. Dominici à Teris, apud Rayssium ex suis auctoribus in auctario natalium Sanctorum Belgij.

XXVII. Mathildis Comitissæ, Bonifacij Marchionis filia, Welfphoni Duci Welfphonis Ducis filio, Urbani Pontificis suasu, secundò nuptæ, apud Baronium ann. 1080, vbi tamen an cum præcedenti viro continenter etiam vixisset, Baronius non exprimit.

XXVIII. Mariæ Oigniacensis ad Sabim in canobio S. Nicolai, &c.

XXIX. B.

XXIX. B. Themistagoræ, de quo Metaphrastes: Ordinavit, inquit, S. Auxibius, B. Themistagoram Diaconum S. Ecclesia: B. vero Timo eius uxorem Diaconissam ipsius Ecclesia, ex quo eum acceperunt S. Baptismum se à se inuicem separarunt ex consensu, propter Regnum celorum: & ambo de cæterot anquam fratres processerunt ad impatibilitatem.

XXX. De Gorgoniâ sorore suâ S. Gregorius Nazianzen. Non enim, (inquit pudicitiam eius laudans) quia carni coniuncta erat) idcirco à Spiritu disjuncta est, nec quia pro capite virum habebat, idcirco primarium caput ignoravit, sed mundo naturâq; hætenus obsecuta, ut carnis legi vel ei potius qui hanc carni legem indixit, satisfaceret, totam se postea Deo consecravit. Quodq; præclarissimum & illustrissimum est, maritum etiam sibi ascivit, ac non herum importunum, sed bonam conservum insuper elucrata est, &c.

XXXI. De muliere nobili Aloysius Lipomanus in vitâ S. Francisci. Alio quoq; tempore, inquit, mulier quadam nobilis Deo deuota venit ad sanctum, ut suum ei explicaret dolorem, ac remedium postularet. Habebat quidem virum valde crudelem, quem aduersarium patiebatur in seruitio CHRISTI. Et idcirco petebat à sancto quatenus oraret pro illo, ut suâ Deus cor illius emollire dignaretur clementiâ; ipse verò hæc audiens ait illi: vade cum pace indubitanter expectans de viro tibi consolationem de proximo adfuturam. & adjecit: dices ei ex parte Dei & meâ, quod nunc est tempus clementia, postmodum æquitatis. Benedictione accepta reuertitur mulier, inuenit virum, nunciat verbum. Cecidit super eum Spiritus sanctus. & novum factum de veteri sic facit cum mansuetudine respondere: Domina, servamus Domino. & salvemus animas nostras. Suadente igitur uxore pluribus annis calibem vitam agentes, eodem die ambo ad Dominum migraverunt.

XXXII. De S. Amalbergâ nobili, S. Aldeberti Cameracensis Episcopi & S. Gudulæ matre refert Surius quod post aliquot proles susceptas, in perpetuâ continentia cum viro suo Withgero vixerit. *Sur. 10. Iulij.*

XXXIII. S. Euphrasia cum viro suo Antigono post unicam prolem susceptam, castitatem coluit, vivens cum eo tanquam cum fratre suo. *Sur. 13. Martij.*

XXXIV. De Leontio Burdegalensi Episcopo & Placidinâ eius conjugæ Fortunatus:

*Cogor amore etiam Placidina pauca referre,
Qua tibi tunc Conjux, est modo chara soror.
Chara, serena, decens, solers, pia, mitis, opima.
Qua bona cuncta gerit, quicquid honore placet.*

XXXV. Tempore Theodosij magni Andronicus cum Athanasia vxore Antiochenfes Alexandriam profecti seorsim monasticam vitam egerunt 12. annis, post quos Andronicus Ierosolymam profectus sacra loca visendi gratiâ, illuc etiam de viri professione nihil sciens se contulit Athanasia habitu Monachi induta. Quæ in virum offendens, ipsum cognouit, atq; ab eo minimè cognita est, sed pro monacho habita: simulq; Hierosolymam silentium ipsis inductum seruantes, profecti sunt; & Alexandriam redierunt. Illa Andronicum ad simul habitandum inuitauit, cui ille pro monacho semper habitæ consentiens, simul cum eâ 12. annis in eadem cellulâ habitauit, nec vnquam (tam industriè agebat id mulier & castè) scire potuit, nisi post mortem, eam esse mulierem, ne dum vxorem suam. *Ribad. 9. Oct.*

XXXVI. S. Aurelius Martyr, de quo ita Eulogius presbyter: *Quamobrem, inquit Aurelius ad conjugem, primò omnium munditiæ & castitati studentes, vacemus orationi, quò facilius ad reliqua sanctitatis opera properemus: Fiat dehinc soror, quæ hætenus conjux fuit, & spretâ conglutinatione corporum canosâ, nouerit mens præstantior, spresco carnis oblectamento, perpetua incolumitas producere germina, si quo modo digni reddamur martyrij premio. Suscipit latantibus animis venerabilis mulier pium viri consilium, gaudensq; multis modis in tam subitâ insperata salutis oblatione: hæc sunt, inquit, quæ semper optabam audire, videlicet ut carne morientes viuamus Spiritu, vnum pariter effecti cum illo, sicut scriptum est: qui adhæret Deo unus Spiritus est, &c.*

XXXVII. S. Hedwigis nupsit Henrico duci Silesiæ & Poloniæ, eum quo 6. susceptis liberis, annuente Episcopo votum castitatis vterq; emisit. *Sur. 15. Octob.*

XXXVIII. Iacobus Martotilla cum Viennâ de Castro fuscaldi, parentes fuere S. Francisci de Paulâ institutoris Ordinis Minimorum. Il statim à susceptâ diuinitus prole tam illustri, pari consensu votum castitatis emiserunt, viuentes simul vt frater & soror, vnde nec aliam prolem præter dictum S. Franciscum habuerunt. *Ex vitâ Regist. l. 5. ep. 49.*

XXXIX. Desiderabat Agatho, apud S. Gregorium, ad continen-

tiam seruandam in Monasterio suscipi : & ecce quantâ propensione & fauore eum Urbico Mouasterij Abbati comendat B. Gregorius : *Quis-
que in diuinâ inspiratione compunctus relictis seculi huius actionibus ad
Deum conuerti festinat, ita cum charitate suscipiendus est, & blandis per
omnia consolationibus refouendus, ut in eâ quam elegit Deo adiuvante, de-
lectetur modis omnibus conuersatione persistere. Quia igitur Agatho presen-
tium iator in Monasterio dilectionis tue conuerti desiderat, hortamur ut
eum omni cum dulcedine, dilectioneq, suscipias, atq, ad eternam vitam eius
desiderium assiduâ adhortatione succendas, & circa animæ ipsius salutem di-
ligenter studeas esse sollicitus, quatenus dum in Dei nostri seruitio, te admo-
nente deuotâ mente perstiterit, & illi pro sit seculum reliquisse, & tibi eius
conuersio pro sit ad mercedem. Quem tamen ita suscipiendum esse cog-
nosce, si & vxor ipsius similiter conuerti voluerit : nam cum unum utro-
rumq, corpus conjugij copulatione sit factum, incongruum est partem con-
uerti, & partem in seculo remanere. Ita B. Gregorius.*

XL. Ceterum autem, quod ante matrimonij per carnalem copu-
lam consummationem, liceat alteri conjugum, altero etiam inuito, ad
religionis statum transire, quodq; in eo casu per solemnem professionem
religionis, matrimonij vinculum saluatur, ut alteri in seculo rema-
nenti, liberum sit alias nuptias inire, perpetua est ab ipsis Apostolo-
rum temporibus Ecclesiæ doctrina praxisque, neque talia etiam indu-
bitata desunt exempla. Sanctam etiam Tendam ante matrimonij con-
summationem à S. Paulo Apostolo à nuptijs reuocatam esse, testatur
Epiphanius, & S. Ambrosius.

XLI. De S. Osiâ Martyre, Fritualdi Regis filiâ, & Sigeri Sa-
xonum orientalium Regis ad parentum suorum instantiam conjuge,
quod non distantibus Mariti contrarijs importunitatibus Virgo per-
manserit, atq; ad virginitalis custodiam securiorem, sacrum velamen
ac religionis statum suscepit, refertur in eius vitâ. 7. Octobr.

XLII. S. Leobardus apud Greg. Turonensem, fœdera nuptialia
dimisit, in vitisq; parentibus Monachus factus est.

XLIII. Gregoria Virgo sacra, nuptijs jam constitutis, ad Eccle-
siam confugit, & sanctimonialis vitæ habitum petijt ac impetrauit,
apud B. Greg. Dial. 3. c. 14.

XLIV. Iuueni cuidam ipso nuptialis conuiuij tempore B. Virgi-
nem eo quod ei deuotus esset, apparuisse, eumq; à nuptijs, ac triduo
post

post laudatâ eius deuotione ac virginitate, ex hac vitâ assumptum esse, refert *Cantipratanus* l. 2. c. 29. p. 6.

XLV. Nimirum pretiosa apud Deum, adeoq; etiam Sancta probatur conjugatorum continentia, ut & eam sectari sanctum sit, & sanctos ipsa faciat, & ad sublimiora cum in terris munia, tum in calis præmia, suos cooptet atq; extollat. Sancti, inquam, terq; beati continentes conjuges, qui cum licitis, etiam corporis animam continuo aggrauantis voluptatibus uti potuerint, uti noluerunt, sed in ipsâ voluptatum harum licentiâ, sobrietate, ieiunijs crebrique ad Deum precibus cum diuinâ gratiâ præmissis & continuatis, quo DEO sibi in Domino magis vacare possent, se ipsos juxta Dominicum consilium castrauerunt propter Regnum Dei. Neque vero utcumque propter Regnum Dei, sed juxta continentiae suæ inter licitas ipsas voluptates non modicum meriti incrementum, ut centupli etiam, fructusq; centesimi thesaurum in Regno Dei habeant. *O conjugium, (inquit de sanctis Henrico Imp. & Kunegunde auctor illius temporis) non voluptate, sed bonâ voluntate copulatum, O sanctum matrimonium, ubi una fides inuolata castitatis, ubi unus Spiritus misericordiae & veritatis: ubi idem velle in virtutibus, idem nolle in vitijs, ubi nec primus, nec alter discernere potuit, dum alter quod primus voluit: ubi par animus in multifarij operum effectibus pares in duobus ostendit affectus. Quales has nuptias dixerim nescio: unum scio, quia nescit modo regio nostro tales, dum propter regnum calorum se castrantes, nec prolem terrena fecunditatis expectantes, calibem in Deo generationem reciperent, à quorum ore laus Dei nunquam deficeret. Hac est generatio querentium Dominum, qui viuentes in CHRISTO, & membra sua propter CHRISTVM super terram mortificantes, modo regnantes cum CHRISTO bona Domini vident in regione viuentium. De quo S. Imperatore Leo quoq; Ostiensis: Ad mortem Henricus veniens, inquit, Episcopis, Abbatibus, præsentibus, Kunegundam coniugem suam propriis tradidisse fertur, ac dixisse: recipite quam mihi tradidistis virginem vestram*

XLVI. Porro cum S. Imperatoris huius Confessarius fuisset Friedeboldus IV. Abbas Monasterij S. Vdalrici Augustæ, piissima Imperatrix S. Kunegundis, eius obitum mox significandum decreuit per Epistolam Conuentui prædicti Monasterij, quam ut nobile antiquitatis monumentum posteritati communicare volui, hinc enim elicitur certus eius obitus dies, qui apud plerosq; Scriptores valdè dubiè annotatur.

EPISTOLA S. KVNEGVNDIS IMPERATRICIS,
 qua Conuentui S. Vdalrici significat Obitum Suauissimi Conjugis
 sui Henrici II. Imperatoris Anno salutis M. XXIV. III. Idus Iulij Ætatis
 LII. Regni XXII. Imperij XI. pijsimè defuncti, & Bambergæ sepulti.

VENERABILIBVS, DILECTIS IN CHRISTO
 PP. & FF. Monasterij SS. Vdalrici & Afræ, Kune-
 gundis *Dñâ dispensatione solo nomine Imperatrix presen-
 tem salutem, & Regnum sempiternum.*

DE Serenissimo Domino Imperatore nostro
 piæ recordationis, non sine dolore memoran-
 do pijs Paternitatibus vestris notificandum duxi-
 mus, quòd cùm ad soluendum commune Morta-
 lium debitum morbo corriperetur eo ingraue-
 scente, vocatis ad se Episcopis, Abbatibus, quibus-
 curq; Religiosis Viris, in breui ad extrema perdu-
 ctus est. Tunc verò quàm sanctè, quàm deuotè,
 quàm Catholicè primò Fidei, dehinc peccatorum
 suorum confessionem fecerit, quanto inhiantis
 cordis affectu peregrinationis viaticum, ac vitæ
 æternæ pignus, Corpus scilicet Redemptoris Do-
 mini nostri acceperit, quàm fideliter corpus suum
 & animam suam hîc & in æternum ipsi commen-
 dârit, ex dilecto nostro Frideboldo Abbate vestro
 intelligetis, qui agonizanti fideliter astabat. Cete-
 rum graues anxietates & amaritudines, quibus
 animus

animus noster afflictus fuit, non parùm Serenissimus Conjux noster felicitis recordationis à nobis subleuauit, dum Nos humanomore obitum ipsius deflentes eiusmodi verbis plenius consolabatur. Nolite, aiebat, dilectissima Conjux super Nos flere, quin potiùs exultando gaudere, quòd Dei misericordia præstitit Nos in eius occursum, sicut videtis, præparasse. Hoc itaq; fine III. Idus Iulij dies suos consummauit, & ad DEVM suum, quem in vitâ suâ semper aspirabat, feliciter, vt sanctè speramus, transiuit. Nolite ergò, dilectissimi Patres, Seniorem Patrem Mæcenatem vestrum abijcere à Religiosis cordibus vestris, qui vos vnice viuus dilexit, & propterea locum vestrum regiâ suâ liberalitate florere voluit, & curauit. Sed quàm primùm ei iusta persoluite, vt DEVS det ei pacem, qui pacem semper dilexit, nostræq; necessitatis in Sacrificio Missæ memores estote, multùm namq; valere apud supremum Iudicem assiduam deprecationem iustorum nos sacræ litteræ edocent. Valete.

Ex MS. codice peruetusto S. Vdalrici.

XLVII. Cæterum si tam probata & commendata, tamque frequens post S. I O S E P H ac D E I P A R A M coniugem eius ex omni hominum gradu ac statu continentia coniugum copia est; quanta vel hinc quoque quàm multiplex eorum tanquam horum omnium Ducum ac Principum gloria? Dum Deiparam Virginem faminarum, B. I O S E P H verò virorum; immò vtrumque sine diuisione, generosi isti

fodaliū eorum numerosi greges si non assequuntur, imitantur tamen
 ac siue perpetuā, siue etiam de cætero constante continencia sequi
 contendunt. Nimirum adducentur quoque post S. IOSEPH Virgines,
 continentēque Coniuges, Comites. Duces, Principes, Reges, Impe-
 ratores atque in eius imitatione discipulatu ac clientelā proximi eius
 offerentur Regi Domino in lætitiā & exultatione sequuntur eum Re-
 ges ac Reginae eique, vel à longè adstare gaudent, celeberrimi
 potentissimi, gloriosissimi que Monarchæ
 ac Principes terræ.

EMBLE-

EMBLEMA IV.

S. IOSEPH obitus,

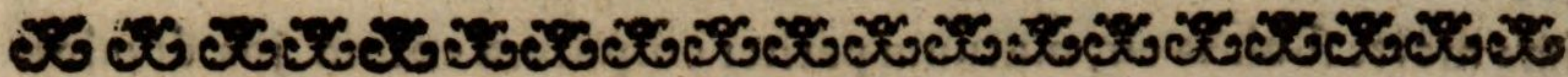
Dum pius amplexus, dum diuidis vltima, Ioseph,
Oscula, dum reddunt Sponsa Puerq; tibi:
Dic, inter sic astra mices cœlestia, vita
Qualis erat, cùm tam dulce in amore mori est ?

CAPVT

EMBLEMA IV.

3. 103841 opus

Quis erat, cum tam dulce in amore mori esset?
Dic, inter sic alta mihi coelestia, vita
Oculis, dum redibat sponsa, fructu tibi
Dum pius amplexus, dum dividiis vltimis, Joseph.

CAPUT IX.

S. IOSEPH Obitus, & B. Virginis planctus
& mæror super eo.

I.

DE obitu quidem eius nihil Euangelium expressit, sed, si talis mors, qualis vita, si pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius; &, beati qui in Domino moriuntur: quam sancti sanctorum custodis ac nutritij pretiosa mors. Qui & in Domino, & præsentem Domino, Deiparaq; Virgine suâ sanctissimâ Coniuge, defunctus est. Fuisse defunctum ante CHRISTI passionem tradit S. Epiphanius & Oecumenius. Nam alioqui neq; S. Ioanni Apostolo, sed B. IOSEPH, si superstes fuisset, Matrem suam CHRISTVS Dominus morti vicinus commendasset, aut ut conjugem satis ipsi commendatam supposuisset.

II. Vero similis autem est, B. IOSEPH non statim post annum CHRISTI duodecimum, aut demum post eius passionem: sed inter baptismum CHRISTI, & nuptias in Canâ Galilææ feliciter in Domino obiisse, cum etiam nec in nuptijs, nec in historiâ passionis, aut postea usquam eius mentio fiat. Satis autem constat CHRISTVM Dominum beatamque Virginem B. IOSEPH Ministerio laboreque usque ad CHRISTI prædicationem eguisse, ac tum aliam viuendi rationem, circa paupertatem præcipuè CHRISTVM instituisse, quando & apertius manifestare cepit, se non esse filium IOSEPH, sed verum Deum ac hominem redemptorem nostrum non ex viro, sed de solâ Virgine, Spiritus sancti gratiâ obumbrante, conceptum ac natum.

III. Postea in obitu S. IOSEPH dilectissimi, & castissimi Sponsi sui gravissimè dolebat ac tristabatur, cum & conjugij, inconsummati licet ac Virginei, amorisq; diuiniore vinculo vna velut persona essent IOSEPH & MARIA, quando quidem & in matrimonio inconsummato vir potestatem sui corporis non habeat, sed mulier: & è contra ut proinde & in conjugio quoq; in consummato coniugis vnius caro sit iure coniugij caro alterius, adeoq; amborum conjugum eodem iure caro vna: propterea inquam, in Sponsi sui dilectissimi sublatione Virgo mæstissima ingemiscebat atq; ita dum beati IOSEPH anima sanctis-

suma morte sublata est, mutuum pariter corporum eorum jus domini-
umque consensu mutuo initum dissoluebatur, & caro à carne, coniunx
à conjugē separabatur: Vnde & grauissimus eius luctus, ac in eo qui-
dem etiam beatissimi Sponsi sui honos maximus.

IV. Quare dolore maroreq; summo perfusa: Sustulit mors im-
proba, inquebat, protectorem, nutritium, ducem, custodem; Virgi-
nitatis meæ testem & assertorem, umbraculum, honorem & coronam
meam, conjugem, vnicumq; post filium solatium meum: sine quo &
adulterij iniuriosam calumniam, & mortis etiam legalem penam
ipsam innocens incurrissem, cui & ipsam centies debeo vitam meam:
qui me protegens se negligebat, mihi pacens se impendebat, ac super-
impendebat, me fouens, æstus, imbres, frigora,, sitim, famemq; ca-
terasq; incommoditates ac labores omnes, vt in nullo si fieri potuisset,
incommodarer, suscipiebat. Totus meus ipse, meusq; potius quàm suus
erat. Non jure tantum meus, sed & eius meoque in diuiso affectu
semper meus: meus jure, meus in affectu, meus studiosissimo quouis
obsequio, meus mihi, meus inter omnia mea, depro filio meo,
mihi commendatissimus, charissimus, intimus: neque à me tam diuer-
sus, quàm mecum semper vnus, qui vt Virgineo celestiq; purissimo
ita & arctissimo conjugalis amoris vinculo, spretis omnibus, vna am-
borum Virgineâ conjugali integritate, vnoq; Spiritu, mihi semper ad-
hærebat. Meus, in omni vitæ ratione mihi simillimus, ad omnesq; vsus
& necessitates meas filijq; mei, mihi aptissimus ac propriissimus. Meus
mihi cum filio meo totus, mihiq; omnimodè magis meus, quàm sibi
ipsi suus; imò præ nostri curâ & sollicitudine non suus, sed totus
semper noster. Meus diuinâ ab æterno præordinatione: Meus in
coniugio temporali diuinâ impertitione: Meus per totos triginta annos
indiuiduâ Angelicâ vitæ societate, nec vllâ vnquam vel minimâ dis-
iunctione alienus: Meus inter vnica duo mea mihi vnus. Dilectus
enim meus mihi, filius meus, qui pascitur inter lilia: dilectus & meus
mihi sponsus meus, in cuius & meo Virgineo singulari candore pastus
deliciatusque est filius meus. Fecundæ Virginitatis meæ fructus, di-
lectus meus mihi filius meus: eius verò meumque post Spiritum san-
ctum, eius vice umbraculum Sponsus meus.

V. Ac ne furto quidem vel clanculum, sed velut rapinâ, me præ-
sente, à morte immisericorde inflexibilique, mihi Sponsus meus subla-
tus est,

tus est, ut mortis eius funerisque eius administra esse debuerim, qui solatiorum meorum, vitæque ipsius mihi administer semper fuit. Eum dolentem, agonizantem, expirantem videre, eiusque oculos claudere me oportuit, qui me semper, consolatus est, animauit, recreauit, gaudium, leuamen, fulcimentum, lumen ipsum oculorum meorum.

VI. Sublatus est Sponsus meus mihi, quando & passionis filij mei tempestates, fulmina, tonitrua, horribilesque tribulationum omnium inundationes, eo vel maximè indigebam, ut quod deinceps, filio meo captiuato crucique alligato, refugium mihi futurum sit, non videam.

VII. *Lampades eius lampades ignis atq; flammarum: aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem eius, nec flumina obruerunt illam.* Non enim vteri mei apparentia: non Herodis persecutio sæuissima, non in Ægyptum fuga molestissima, non exilium durissimū, non Archelai in reuersione nostra metus grauissimus, non Iudæorum irrisiones & calumniæ: non fames, non sitis vlla per Ægypti deserta, non ab hospitio in Bethleem ciuitate nostrâ exclusio, non labores, non sudores, non sollicitudo continua, neq; mortis ipsius vlla pericula, vel angustia vllæ quantumuis grauissimæ, charitatem eius vel imminuere vnquam potuerunt.

*Eschir
viri vbi
Ebra p
yul & guthem*

VIII. Quis enim alius in terris suscepit nos? Quis alius protexit nos? Quis alius nutriuit, vestiuit, conduxit, saluauit nos? Vidi autem post vniuersa hæc plusquam conjugalia paternaq; officia, dolores eius incurabiles, & percussa sum, vidi mortis mucronem, & vulnerata sum, ac tandem sponso meo viduata sum. Vnico tamen me recreante solatio, quòd non sibi, sed mihi soli sponsus meus sublatus sit: tulerunt eum custodes animarum & corporum. Astiterunt agro, morienti q; Angeli Dei, qui & viuenti crebris apparitionibus familiares ei fuerant: mortem, funus, sepulturamq; eius præsentia ac ministerio suo honorarunt, & cum animam eius sanctissimam ad SS. Patrum, requie speq; beatum consortium susceperunt: non eum utiq; ipsi, sed mihi soli sustulerunt. Susceperunt eum in locum quietis, certaq; spei beatitudinis Angeli Dei, ad quorum monitum nocte consurgens Dominum eorum matremq; eius in Ægyptum à facie furentis Herodis nos curans, se negligens contulerat. Tulerunt eum Angeli custodes, non vnus, sed plures, qui Angelus noster custos totâ vitâ suâ in omnibus & vbiq; fuit, demumq; die Ascensionis filij mei, in cælum eum assumpserunt,

*30 p. 2
Mors.*

IX. Verumtamen & in ministris suis Angelis, & in matre sua diuinitatis suæ specialioribus præsentia favoribus, **CHRISTVM** ei adfuisse, vt beatissimè in Domino moreretur, neq; ex **CHRISTI** corporali absentia quidquam ei gratia decederet, dubium non est. Solabantur vehementer hæc omnia circa morientem sponsum suum matrem Virginem diuini fauoris beneficia, ad quæ etiam, iuxta diuinum decretum totam se referebat. Dolebat equidem vehementer gratissima, officiosissima, piissimaq; Virgo, pedes illos, vlnas illas, sinum illum, qui Dei filium post vteri sui thalamum virgineum bajularant, nutrierant, paterneq; confouerant, sub terrâ delitescere. Dolebat vehementer oculos illos piissimos, qui eis prospexerant, proq; eorum quibusuis necessitatibus insomnes plurimum fuerant, sub puluere extinctos. Dolebat deniq; sponsi sui Corpus sanctissimum laboribus, sudoribusq; pro eis perpetuò prægrauatum, quoddq; in eorum seruitio, vitæ Angelicæ organum dignissimum fuerat, exanime diutius permanere.

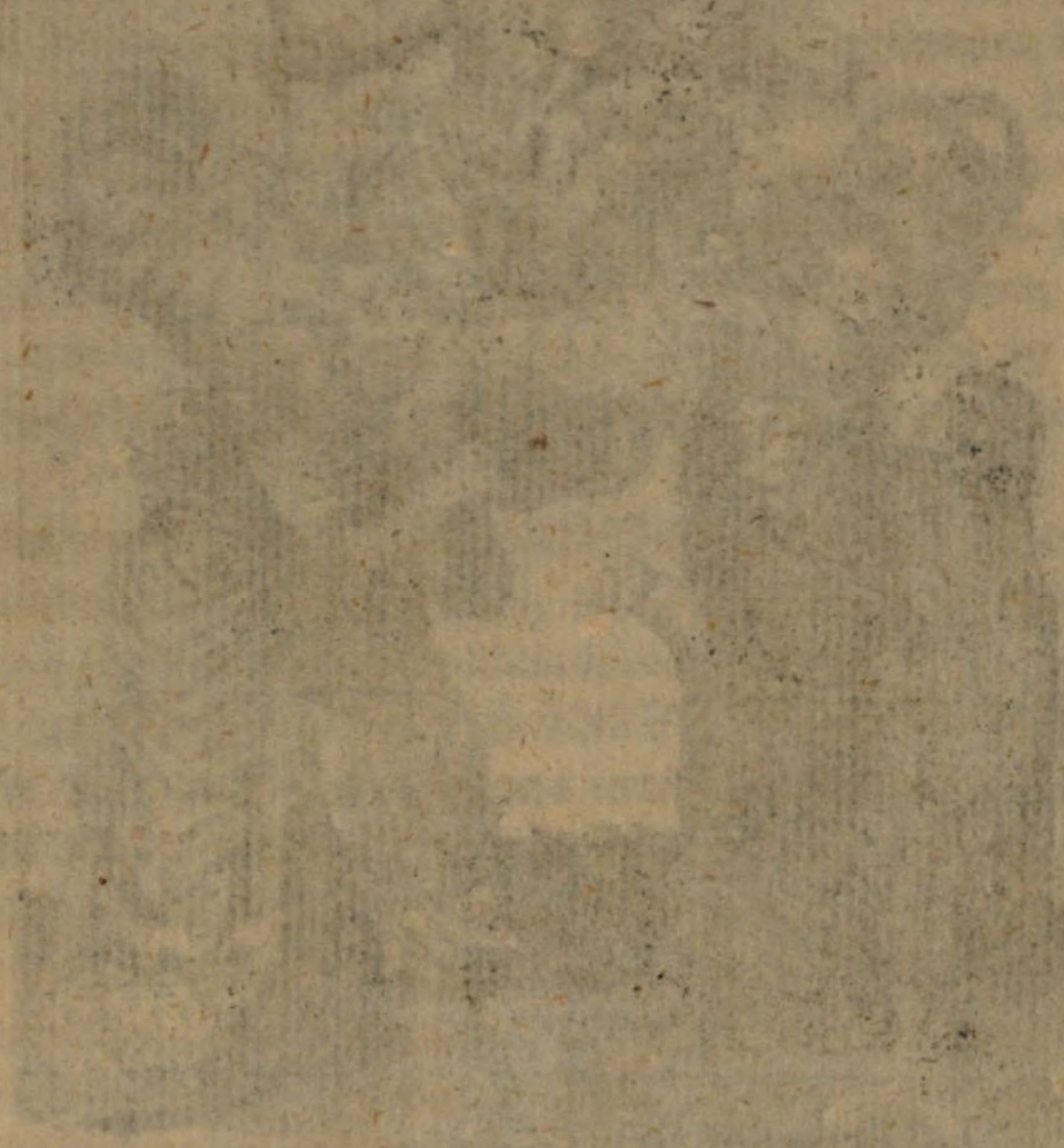
X. Passio verò ac resurgente **CHRISTO**: *Multa corpora Sanctorum qui dormierant, surrexerunt, & exeuntes de monumentis post resurrectionem eius venerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis.* A quorum numero non est, cur **B. IOSEPH** excludamus: immò cum animæ, tum corporis eius imminens integritas ac sanctitas, tum in **CHRISTVM** Matremq; eius singularia merita, tum Saluatoris in nutritium filialis pietas, Virginisq; gloriæ eius conjugalis affectus ac desiderium id de illo potius, quàm de Sanctorum vllò alio, facile persuadet. Illos autem non ad mortalem, sed ad immortalem vitam cum **CHRISTO** resurrexisse, vt communior, ita sacro textui conformior est sensus; nam nec communiter cum alijs conuersati fuisse aut conuixisse dicuntur, sed multis tantum, vt de **CHRISTO** etiam legitur, apparuisse. Ac insuper extrâ communioem **CHRISTO** resurgente præstitam hæc gratiam, particularius tale privilegium predictis eius meritis satis congruebat. Vt non mirum proinde sit quòd Corporis aut Reliquiarum corporis eius nullum in terris supersit vestigium, cum alioqui nec **S. Præcursoris**, nec **B. Annæ**, neq; Apostolorum in honoratas reliquias Deus voluerit.

EMBLEMA V.
S. IOSEPHI PATROCINIVM.

Quam Parce, quam fata premunt, huc curre ceterua,
IOSEPHI auxilium dextra patrona feret.
Ne dubites: olim mundi tulit illa Salutem,
Hâc dabitur mundo nunc quoq; certa Salus.

EMBLEMA
2. JOSEPHI PATROCINIVM

Quam Tunc, quod iam presentis: hoc curat
JOSEPHI auxilium datus patris laici
No dubites: olem tunc illi saltem
Hic datus mendo nunc quod cura salus

C A P V T X.

Tituli honorum S. IOSEPH.

I.

Mirari solent pleriq; tam pauca de S. IOSEPH, vti & de Virgine DEIPARA eius Coniuge, Euangelicam historiam retulisse, utpote natiuitatis, vitæ, dignitatis, gloriaq; eius, obiter admodum, aut condignâ saltem aliquâ vix ut apparet, factâ mentione. Verum, re propius perspectâ mirandum iure potius videtur, tam paucis, quæ expressa sunt, adeo multa, sublimiaq;, de sanctissimo quoq; IOSEPH in Euangelio contineri.

II. In primis, ex maximis, sanctissimisq; Patriarchis ac Regibus, natiuitas eius & origo, tantaq; pariter diuinitus ei dignitas contributa, ut Saluatoris genealogia per eum describatur, in eoq; concludatur. Quorsum autem Davidis patris eius nomen tam crebrò cum ab Euangelistis, tum ab Angelis ei apponitur, nisi ut spectatissima eius cum regia nobilitate nobis sanctitas commendetur, illustriorq; ac celebrior apud omnes, quibus rex David est notus, reddatur. Hinc noster D. Bernardus Hom. 2. *supermissus est*, vbi S. IOSEPH laudes interferit: *Huc accedit, (inquit,) quod dicitur fuisse de domo David, Verè enim de domo David, verè de regiâ stirpe descendit vir iste IOSEPH, nobilis genere, mente nobilior. Plane filius David, nec degenerans à patre suo David: Prorsus (inquam) filius David non tantum carne, sed fide, sed sanctitate, sed deuotione, quem tanquam alterum David, Dominus inuenit secundum cor suum, cui tunc committeret secretissimum atq; sacratissimum sui cordis arcanum; cui tanquam alteri David incerta & occulta sapientia sua manifestauit, & dedit illi non ignarum esse mysterij, quod nemo Principum huius seculi cognouit. Cui deniq; datum est, quod multi Reges & Propheta cum vellent videre, non viderunt, audire non audierunt, non solum videre & audire, sed etiam portare, deducere, amplecti, deosculari, & nutrire. Ita Bernardus,*

III. Quid verò in laudum IOSEPH materiâ profundius aut sublimius dici potuisset, ab Euangelistâ, quàm cum eum vocat: *Virum MARIE*, de qua natus est IESVS, qui vocatur CHRISTVS. *Quia*
se vir

fr vir est MARIÆ, est & Pater Domini, inquit noster Abbas Rupertus: Et paulò post: Non solum autem Euangelista IOSEPHVM virum MARIÆ protulit, verum etiam prior Angelus, quod equipollens est, MARIAM IOSEPH coningem enuntiavit. IOSEPH (inquiens) noli timere accipere MARIAM Coningem tuam. Et continuò: O coningium tuum, ait, verum & sanctum! O Coningium celeste non terrenum! quomodo enim, vel in quo coningati fuerunt? nimirum in eo, quod unus Spiritus, & una fides erat in eis; sola illie desijt corruptio carnis.

IV. Quin & idem Rupertus adeò hinc S. IOSEPH extollit, ut eum sacer Iacobus mysterium ad CHRISTI, genealogiam in eo terminatam refert, eum supremum cui Deus innixus videbatur, gradum faciat. *Scala hac, inquit, ista est generatio IESV CHRISTI, & latera scale, summi Patres, vel Principes sunt huius generationis, Abraham, atq; David, ad quos promissio est cum decremento eius, qui repromisit. Supremus scale gradus, cui Dominus innixus est, iste est B. IOSEPH vir MARIÆ, de qua IESVS, qui vocatur CHRISTVS, natus est. Quomodo iste Deus & Dominus huic innixus est? utiq; tanquam tutori pupillus: quippe qui in hoc mundo sine Patre natus est, ita innixus est huic B. IOSEPH, ut esset infantulo isti Pater optimus, ut huius solatio paterno cum Virgine puerperâ sustentarentur. Hæc Rupertus.*

V. Quid igitur & nos vel hinc magnâ probabilitate inferre iudicareq; prohibeat, B. IOSEPH sicut loco ac dignitate, ita etiam sanctitate, gloriæq; celsitudine in hac CHRISTI genealogiâ fastigium tenere, ut quis in serie istâ in Abraham plantatâ Patriarcharum, ad cœlum CHRISTVMQ; ipsum, vsque pertingit ab ipsis pariter omnibus ut CHRISTO vicinissimus, ut vir, inquam MARIÆ, Salvatorisque filij eius nutricis ac Pater, suspiciatur eorumque cultum atque summitas prædicetur? Ita planè, non est qui indignetur, non est qui contradicat, vota sunt hinc, communia, ut vir MARIÆ, ut Salvatoris Pater, Patriarchum fastigium vertexque habendus sit ac prædicandus B. IOSEPH.

VI. Porro iustum vocat Matthæus IOSEPHVM, non ob vnam illam virtutem, quæ auaritiæ contraria est, & reddit unicuique quod suum est, sed ob absolutam omnibus numeris probitatem, siue & virtutum omnium perfectam in eo complexionem. Si autem ita iustus, probus ita perfectus S. IOSEPH fuit; Si ab omnis virtutis absolutâ perfe-

perfectiōe, ita vniuersim eum laudat, laudandum quoniam proponit Spiritus sanctus : ad laudem eius cumulum, quid ulterius inquiri, quidue dici amplius, aut desiderari possit ? Hinc super excelsa continuo, completæ huius in omni virtute iustitiæ congrua præmia, diuinæque solatia : Vt Angelicâ apparitione mox fruatur ac honoretur, vt filius Dauidis ab Angelo nominetur, vt de incarnationis filij Dei toto mysterio instruatur, vt Deipara Virgo Angelorum hominumque Regina intimius ei commendetur. Ac denique vt augustissimum diuinissimumque nomen IESV ei reueletur, suoque tempore imponendum committatur. Sic enim, *IOSEPH fili David*, inquit ei apparens Angelus, *noli timere accipere MARIAM Coniugem tuam, quod enim in eâ natum est, de Spiritu sancto est. Pariet autem filium, & vocabis nomen eius IESVM ipse enim saluum faciet populum suum à peccatis eorum.* Quid his alloquijs, solatijs, & præmijs suauius, augustius mirabilius ? Cui enim Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, aut Angelorum etiam, talia vnquam dicta, vel commissa sunt.

VII. Fuit itaque IOSEPH, velut Patrinus de cælo nominatus, vt ei in circumcisionis Sacramento nomen IESV imponeret, quoddamque (juxta non paucorum saltem sententiam) circumcisionis ipsius minister extiterit. Nam & primum parentem nostrum, inde quod animantibus omnibus, juxta eorum naturas, proprietatesque nomina imposuerit, æstimatum nouimus & Dominus ipse, quod stellis omnibus nomina vocet, sapientiam ac potestatem suam, Psalmistæ voce nobis inde proponit. Verum, animantibus, stellisque omnibus, quanto eorum conditor, cui IOSEPH nomen imponit, excelsior ? quantoque nominibus eorum vniuersis, inter omnia etiam Dei nomina nobilissimum nomen IESV augustius, coram quo sese inflectit, ac in genua procumbit omnis Spiritus ?

VIII. Præordinauerat insuper Dominus ab æterno Sanctum IOSEPH, ad virgineum hoc cælesteque conjugium, vt & Virginis Matris Conjux, & filij eius Virginum Sponsi nutritius esset. Hanc igitur etiam ei, vt Virgo semper permaneret, gratiam Deum contulisse omnino credendum est. Hinc & omnem concupiscentiæ motum extinctum fuisse, vt cum sanctissimâ pulcherrimâque diuinâ hac Virgine, absque omni impuritatis tentatione habitaret, asserit Gerson Cancellarius

rius Parisiensis; nec defunt, qui eum quoq; instar Ioannis Baptista in utero matris sanctificatum fuisse credendum velint.

IX. Apostolica tandem doctrina est, mercedem unumquemq; recepturum secundum proprium laborem: attentis videlicet, ut Theologi docunt, objecti laborum dignitate, charitatisq; proportionem. Cum itaq; & IOSEPHI labores quam maximos, & objecti eorum, Deiparae nimirum, Filijq; Dei dignitatem incomparabilem: neq; imparem utiq; charitatem eius agnoscamus: quid superest, nisi ut gloriam eius in caelis quam maximam, celsissimamq; credamus; ac in terris pariter tot tantisque istis debitam gratitudine titulis suspiciamus ac celebremus?

X. Portauit Saluatorem IOSEPH in manibus suis, scapulisq; suis obumbravit ei: Coronauit igitur manibus suis Saluator IOSEPHVM, & stolam gloriae suae sibi vicinum circumtexit eum. Consignauit Spiritus sanctus sponsam suam, filiumq; eius de se conceptum, IOSEPHO. Consecratur igitur & nunc in vicino gloriae throno MARIAE, Filioq; eius IOSEPH. Fuit S. IOSEPH Deiparae, Filijq; eius, corde & opere, tota vita passionum socius: est igitur & nunc consolationis ac gloriae eorum eminenter consors in caelis.

XI. Expressit in se quam perfectissime B. IOSEPH Abrahæ fidem atq; obedientiam, ceterasq; Patriarcharum aliorum eminentes virtutes. Euexit igitur eum Deus ad gloriam magnam, magisq; semper magnificabit nomen eius: & benedicet benedicientibus ei, eruntq; benedicti: & maledicet maledicentibus ei, nec suae tantae impietatis maledictionem effugient.

XII. Benedixerunt S. IOSEPH Deus ipse & Angeli de caelo, Deipara Virgo, sacriq; Euangelistae, & nobis ei benedicendi exemplum materiamq; maximam praebuerunt. Benedixerunt illi, cumq; contra inimicorum maledictiones propugnarunt Hieronymus, Augustinus, Chrysostomus, alij Ecclesiae Patres ac Doctores; Theresia Virgo, alijq; praecipua pietate ac sanctitate fulgentes personae, & benedictionum diuinarum amplam copiam consequi meruerunt.

XIII. Insuper ita benedixit ei Deus, ut in gentem magnam fecerit eum Christianorum videlicet non parua ratione Patriarcham & totius Ecclesiae CHRISTI communem protectorem, ac patronum. Norunt haec req; ipsa patratis diuinitus non in frequentibus miraculis didice-

didicerant B. Mater Theresia aliâq; quàm plurimæ illi deuotæ personæ; Nouit inter alios grauissimus Pater Benedictinus Monasterij B. Virg. montis Serrati, qui, vt refert Magister Gratianus Carmelita, cum F. IOSEPH deuotissimus esset, mysterium illud & labores, quæ cum CHRISTO Domino & Deiparâ in fugâ in Ægyptum pertulit, frequenter meditabatur, quem die quadam, in Monasterium suum redeuntem, cum in deserto quodam monte feris truculentis & grassantibus hominibus pleno, rectâ itineris viâ amissâ, obscura nox oppressisset, occurrit ei quidam homo iumentum agitans, cui Mulier pulcherrima paululum gestans in brachijs infidebat, à quo religiosus ille rectam itineris viam edoceri postulauit: cui homo ille respondit, vt ambo simul pergerent, seq; probè iter illud nosse: & ecce cum de rebus diuinis colloquiū miscuissent, Monachus cor suum præ nimia dulcedine, deuotione & suauitate veluti discipuli illi, qui in Emmaus cum Domino euntes fabulabantur, intus ardere sensit, cumq; propè oppidum, quo redebat, peruenissent, homo ille cum Muliere pulcherrimâ, speciosoq; præ filijs hominum puero disparuit, & deuotissimus ille religiosus quasi à somno excitatus ad seq; reuersus: nunc scio verè (inquebat) sanctissimum IOSEPH B. V. sponsam eius, & puerum IESVM, qui est via, Veritas & vita, mihi adfuisse, & viæ socios, consolatores & ductores extitisse, &c.

XIV. Agnouerunt & duo illi Franciscani religiosi, de quorum erga B. IOSEPH deuotione idem M. Gratianus ibidem, qui cum Flandriam versus nauigarent, & naui cum multis hominibus demersâ, ipsi tabellâ quadam arreptâ tribus integris diebus & noctibus S. Ioseph implorantes super maris vndas fluctuassent, die tertiâ super eadem tabellâ in medio eorum iuuenis eleganti formâ aspectuq; decorus apparuit, qui & dulciter & affabiliter eos salutauit, jam, jamq; viribus quasi deficientes bono animo esse iussit, ac de præsentis periculo liberauit, & ad eorum cum multâ gratiarum actione interpellationem, placido vultu se esse S. IOSEPH, respondit.

XV. Et Isolanus: Didicimus, inquit, à quopiam viro venerabili in inclytâ Venetorum Vrbe Italiæ nobilem virum quempiam consuetum per singulos dies ante Imaginem S. IOSEPH in Ecclesiæ nonnullus pariete pictam genua flectere, sanctumque IOSEPH precibus venerans: post longius obseruatam corde sincero & nobili talium precum

precum consuetudinem lecto decubuit graui morbo oppressus. Hic vidit vigilans sanis oculis sanaque mente S. IOSEPH instar præfatae imaginis cubiculum suum intrantem. Quo viso mirâ contritione suorum criminum affectus est. Illicò autem euocato confessore Sacerdote confessionem suorum criminum more Catholico peregit, sicque obdormiuit in Domino in præsentia S. IOSEPH ad superos, vt pie creditur, inuitatus. Sic ille.

XVI. Certè recens est inter cætera, quod vir nobilis de *Hein* Dominus de *Miny* Audomaropoli sub initium mensis Maij anni 1620. moribundus aperuit Patri Capucino alijsque ei assistentibus conspectos sibi in morbi grauitate B. Virginem & B. IOSEPH cum S. Francisco diem horamque mortis siue ad tres dies sibi cum salutis indicio præinnotuisse, eamque cælestem diei & horæ mortis eius præmonitionem ita comprobata à se fuisse dictus pater & quidam alij testati sunt, cuius etiam testimonij certam copiam ipse excepi, inquit D. Matthias Nauens.

XVII. Honoratum voluit Saluator nutritium suum hisce variorum beneficiorum & alijs eiusmodi plurimis spectabilibus miraculis, vt multiformem eius ad specialia multa præfata, imò & omniformem ad omnis generis subsidia nostra potestatem magis magisque semper mundo propalaret.

EMBLE.

EMBLEMA VI. & vltimum.
S. IOSEPH peculiaris Patronus
S. Theresiæ.

Dum rigat Hesperio Carmelum fonte Terefa,
Germine IOSEPHO læta iuuante virent.
Hæc juga debuerant sacri reuifescere Montis,
Sub quâ flos campi creuerat antè manu.

B. IOSEPH erga S. THERESIAM particularia beneficia.

I.

TEstatur Angelicus Doctor B. Thomas : *Quibusdam sanctis datum est in aliquibus specialibus causis precipue parrocinari, sicut S. Antonio ad ignem, at sanctissimo IOSEPH in omni necessitate & negotio concessum est opitulari, & omnes ad se pie confugientes defendere, fouere & paterno affectu prosequi. Et hoc ipsum est, quod expressè atque ex professo de ipso testatur, experta quidem loquens ab ipsaque Virgine Deiparâ interdum edocta B. Mater Teresa.*

Qui igitur aliquid à Deo vult obtinere, accipiat B. IOSEPH pro aduocato ante Virginem benedictam Sponsam suam, & Dominum IESVM apud Patrem cælestem, & omnia impetrabit. Vt per IOSEPH scilicet accedatur ad MARIAM conjugem eius, ac per MARIAM ad CHRISTVM eius filium, qui Deum Patrem suum ad eum rogatum, efficacem pro nobis interpellat. Vt ostendat inquam B. IOSEPH callos & dura, MARIA pectus & vbera, CHRISTVS Deo Patri latus & vulnera, quò repulsa esse non possit, vbi charitatis, pietatis ac iustitiæ tanta sunt insignia. Nam & in terris & in hac ipsa Virginis interpellatione per ipsam & cum ipsâ Virgine CHRISTVM Dominum B. IOSEPH rogabat. Mouebit nimirum Virginem charissimâ ius pietasque conjugij, mouebit filium amantissimorum maximeque meritorum supplex parentum auctoritas, & pro suâ reuerentiâ exaudietur à Patre Filius.

II. Extant horum omnium testimonia exemplaue non pauca apud Scriptores. Verùm vnâ pro mille testem horum appello magnam illam Matrem Theresiam Carmelitane Religionis ad normam vitamque in terris Angelicam reductricem. Quoties Virgo hæc admiranda, parensque amplissima, in instituti suis primarijs & progressibus, in mortis periculis, necessitatibus, difficultatibusque omnibus ei vbi aliquando res desperata videbatur, huius sancti Patroni sui opem, directionem, consolationem, aliūq; opportunum fauorem omnem experta

experta est? quoties, quibusq; animi gaudijs, modo etiam cum CHRISTO Domino, caelestibus apparitionibus gauisa? ut hæc & similia multa historia vitæ ipsius sextum, trigessimum tertium, & alia quæ fusiùs legi possunt, capita testantur. Ipsa etiam eodem cum illo sexto protestante non recordari se, quidquam quodd non obtinuit, ab eo unquam petiisse, ac rursus ibidem.

III. *Mirabile est, inquit, quot quantisque gratiarum ac subsidiorum beneficijs per hunc Sanctum me Deus dignatus sit, ex quantisque cum anima, tum corporis periculis eripuerit. Videntur Sanctis alijs ad particularia beneficia gratia speciales collata, ac S. IOSEPH, ut ipsa in me, alijsq; multis deuotis ei personis experta loquor, ad cuiusvis generis auxilia efficaciter videtur inuocari. Ut indicare velle, inquit, Dominus videatur, se quemadmodum in terris ei subditas fuit, ita & in celis ad nutum in omnibus ei condescendere, ut sicut à Domino ipso, ita & à mortalibus omnibus propter ipsum ubiq; honoretur.*

IV. Quid? quod beata ipsa Virgo Deipara ei interdum cum ipso apparens, indicaret eius honorem magnopere sibi placere, vehementerq; sibi commemoatum esse? Amplius, quod CHRISTUS ipse Dominus, ut primum instituti sui Monasterium eius nomine nuncuparet, ei aliquando intimarit, atq; ut eius honorem per se, suosque quantum posset, amplificare studeret, iniuixerit. Vnde & factum, ut ipsa non grata minùs atque obediens, quàm ei deuota, è sedecim Monasterijs, quæ viuens extruenda curauit, tredecim eodem S. IOSEPH nomine insignita, consecrata, munitaque voluerit. Hinc & ipsius Matris sanctissimæ, suorumque in potentissimum æquè ac benignissimum Patronum hunc suum, tantus affectus, zelusque ut eorum votis, præconijs, ministerijs, morè vbique mundo vniuerso, magis magisque celebrari pergat. Ut quantum aliquando apud mundi amatores contemptus fuit, tantum nunc laudum eius multiplicatâ celebritate magnificetur.

V. *Accepi, inquit prædicta S. Theresia, pro aduocato & Magistro gloriosum sanctum IOSEPH, & precibus eius valde me commendari, clare cognoui quod sanctus iste Pater & Dominus meus extraxerit me, cum ex necessitate istâ, tum ex alijs maioribus circa honorem & iacturam animæ periculis, ideoq; maiori meo bono, quam cum rogare sciuissem. Non memini, rem me ullam usq; modo eum rogasse, quam non adimplerit. Mirum est, quàm magnis gratijs per sanctum hunc Deus me affecerit, & è quantis cum corporis, tum animæ periculis eripuerit.*

VI. Con-

VI. Conforme est, quod ex eius testimonio memorat Ribera, ubi agens de perfectione eius conversione & principiis eius & motiuis. *Accepit. ait, has omnes gratias, aliasq; similes per intercessionem Dominae nostrae, & beati S. IOSEPH. Et CHRISTVS Dominus, in revelatione quadam scaili indicavit, quam manu propriâ in chartâ separatâ scriptam reliquit his verbis: Intellexi valdè me obligatam servitio Dominae nostrae & S. IOSEPH, quia cùm frequenter omninò infirmarer, per eorum preces sanitatem mihi Deus reddebat.*

VII. Prosequitur ipsa: Die assumptionis Dominae nostrae in Monasterio vno Ordinis gloriosi S. Dominici considerabam numerum peccatorum, quae alias in eâ domo confessa fueram, malaeque vitae meae decursum, cum magnus mihi raptus, quo fere extrâ me posita sum, contigit: ita vt confederim: immo mihi videor non potuisse videre & audire Missam: adeò vt scrupulus, de eo postea mihi fuerit. Et cùm sic essem, visa sum mihi videre magni me candoris magnaeque claritatis veste indui. Et principio non videbam quis esset, qui me vestiebat, & deinde vidi versus dexteram Dominam nostram, & versus laeuam, Patrem meum S. IOSEPH, qui tunicâ illâ me vestiebant: & datum est mihi intelligere quòd iam à peccatis meis munda essem. Et vestitione perfectâ cum maximâ gloriâ & voluptate, videtur mihi B. Virgo manus meas continuò apprehendisse dixisseque magnopere me eam delectare seruendo glorioso S. IOSEPH, vtque crederem id quod de Monasterio prætendebam, perficiendum, quodq; in eo Monasterio multum Domino nostro ipsisque duobus seruiretur, atque vt non timorem hoc vnquam dissoluendum, quamuis obedientia quam reddebam secundum gustum meum non esset, quia nos custodituri erant, & quoniam filius eius se nobis adfuturum iam promiserat. Et quod in talis successus huius rei signum ipsa mihi istud iocale dabat. Et mihi collo meo torquem imposuisse videbatur auri pulcherrimi, in cuius extremitate crux erat valoris maximi. Aurum istud & gemmae istae tantum ab hisce quae apud nos sunt, differunt, vt non sit comparatio, quia pulchritudo eorum militum differt ab eo quod hic imaginari possumus. Neque intellectus assequi potest, ex quo toga ista esset, neque candorem quem Dominus nobis vult representatum, imaginari: ita vt quidquid infra hic est, pictum tantum carbonis, juxta modum

modum loquendi, mihi videatur. Pulchritudo quam vidi in Dominâ nostrâ, quamuis nullam figurarum in particulari, mente retinerem, *sed totum simul ad modum faciei*: albo vestita erat maximo cum splendore, qui oculos non offendeat, sed qui maximè suavis & graciosus erat. Non tam clarè vidi gloriosum S. I O S E P H, quanquam viderim quod esset in formâ visionum quas dixi, quæ non videntur. Cum Domina nostra sic mecum esset, mihi admodum iuuenis videbatur, & ego maximâ cum gloriâ & gaudio, imò maximo quod vnquam habuerim: & voluissem nunquam inde recedere. Videtur mihi eos in cælum magnâ cum Angelorum multitudine ascendentes videre, & mansi in magnâ solitudine, quamuis adeò consolata, eleuata & in oratione recollecta vt nec me mouere nec loqui possem. Mansi cum tantâ vehementiâ & impetuositate me exinaniendi & consumendi pro Deo. Et totum sic actum est, idq; talibus cum effectibus, vt dubitare nunquam potuerim licet ad hoc niterer, quin res hæc à Deo esset.

VIII. In libro foundationum Sororum Carmelitanarum per eam conscripto, cap. 1. in quo tractatur quomodo primum Monasterium S. I O S E P H de Auila fundatum fuerit, ita inter cætera de Monasterij huius fundatione, de quâ valde perplexa erat, legitur: *Die quodam post sacram communionem mandauit mihi serio diuina Maiestas sua, vt opus susceperem, totisq; viribus procurarem, magnis me promissis de Monasterio complendo asscurans, quodq; ipsi fideliter in eo seruirem, mihi iniungens, vt nomine S. I O S E P H illud vocarem, qui ad vnâ portarum nos custodiret, & Domina nostra ad alteram, & quod I E S V S C H R I S T V S in medio nostri foret, quodq; Monasterium istud stella futurum esset, quæ splendorem magnum spargeret.* Et paucis interpositis: *Hæc locutio Domini nostri fuit istiusmodi, & visio ista cum magnis adeò effectis, vt quin ipse esset dubitare non possem.* De quo Monasterio fundando & B. I O S E P H nomine nuncupando agit etiam cap. 32. vitæ suæ. Vbi & C H R I S T V M Dominum non semel, sed pluries, cum difficultates multæ se obijcerent, eâ de re sibi locutum refert. Vnde factum, vt & alia Monasteria omnia, quæ viuens procurauit duobus exceptis, beati I O S E P H nomine insignita voluerit: videlicet Monasterium S. I O S E P H Auilæ in Hispaniâ: Monasterium Medinæ de Campo; Monasterium Malagoniense, Monasterium Toletarum, Monasterium Salamaticense; Monasterium Segueiense, Monasterium Veasense, Mo-
I
nasterium

nafterium Seuillanum, Monasterium Carauaquanum, Monasterium Nouauillanum, Monasterium Palencianum, Monasterium Burgosianum, Monasterium Granatense.

IX. Quamobrem & post eam juxta eius desiderium & exemplum Carmelitana Monasteria vt plurimum passimq; , imò & Ordinis Provincia integræ, inter quas Belgica, Patronali eius nomine honorari perseverant. Nam & in Prologo huius libri foundationum suarum ex obedientiâ ab eâ conscripti. Munus hoc ea scribendi se suscipere ac incipere profitebatur in nomine Domini cum aduocatione in suum auxilium gloriosæ Matris eius & gloriosi Patris sui, ac Domini S. IOSEPH. *Incipio, inquit, in nomine Domini in auxilium meum aduocans gloriosam Matrem eius, cuius quamuis indigna, habitum gesto, & gloriosum Patrem meum ac Dominum S. IOSEPH, in domo cuius sum. Ad finem libri de viâ perfectionis, quem cum alijs quatuor libris, qui passim vario idiomate circumferuntur, diuino afflata Spiritu conscripsit, extant saluberrima eius ad suas religiosas Consilia, siue instructiones & admonitiones spirituales inter quas hæc vna sub finem eodem quo præcedentia faciens habetur his verbis: Quamuis multos Sanctos pro Patronis & Aduocatis habeatis: Particularem tamen erga B. IOSEPH deuotionem habetote, qui à Deo multum obtinet.*

X. Qui à Deo, inquit, multum obtinet: vt intelligamus eam non ex particulari tantum aliquâ ratione vel affectu deuotionem erga B. IOSEPH religiosiis suis commendare, quemadmodum speciales Monasteriorum vel Ordinum Parroni vel Benefactores ijs specialiter commendari solent, sed ob patrocinijs eius apud Deum maiorem, ampliolem, communioremq; erga omnes, ac specialiùs erga deuoto clientes suos valorem.

XI. In profectioe beatæ Matris cum alijs aliquot Sanctimonialibus ad ciuitatem de Veias ad fundandum in eâ præfatum Monasterium sub inuocatione nominis S. IOSEPH magnum illis à B. IOSEPH in viâ præcipitijs directione præstitum est beneficium. Siquidem viâ regiâ penitus amissâ, & ad loca lapidibus complantata manifestis plena periculis inter montium altissima cacumina & vallium ad abyssum veluti descendendum prærupta peruenissent, metuq; grauissimo percellerentur, mox ad S. IOSEPH patrocinium confugiendum B. Ma-
ter ju-

ter iudicauit, cum & sine morâ à profundissimâ voragine humana vox quasi viri grandæui audita est, quæ ut ibi sisterent, præcipientes alioqui sine dubio omnes peritura, ingeminauit. Ad huius ergo vocis monitum vltioremq; directionem sistunt currus Aurigæ, & omnes pariter ad vnâ signatam partem, quæ quidem non minùs periculosa apparebat, iter pederentem arripiunt, & cum aurigæ post euasum ira miraculosè præcipitum, hominem illum conquirerent nec inuenirent, monet B. Mater deuotione & lachrimarum profluuio perfusa ne frustra fatigentur: erat enim, inquiebat, sanctissimus Pater meus IOSEPH, qui à periculis iminentibus nos liberauit, viam nostram direxit, & in tuto nos collocauit. *Ita P. Didacus de Ypes ex S. Hieron familia Philippi Secundi Regis à confessionibus, & post Episcopus Tarraconensis lib. 2. cap. 27, Vita S. T.*

XI. Hinc igitur maxima B. IOSEPH cum apud Deum patrociniandi auctoritas, tum erga pios clientes eius auxiliatrix benignitas abundè innotescit; præsertim cum & singulares S. Matris gratias eximiamq; puritatem ac sanctitatem cum CHRISTI amore conjunctam, in patronalem eius specialem apud Deum gratiam, particularemq; in eam pro particulari eius in eum deuotione, fauorem ac beneuolentiam referendam ex ipsamet audiamus. Ut non mirum sit, cur tota per eam reformata Carmelitana religio sicut Matris suæ exemplo & præcepto patronum eum speciali deuotione veneratur: ita & in omnibus necessitatibus suis prouisorem ac nutritium suum eum reputet atq; experiatur. Neq; verò dubium quoq; esse potest, quin vicissim quemadmodum beata Virgo eius se honore magnoperè delectari protestata est, ita etiam & ipse erga Virginis Sponsæ suæ deuotos clientes valde ac specialiter afficiatur; adeò ut etiamnum non modò inter sese mutuo, verum etiam respectu clientum suorum indiuisa maximo affectu conjuncti sint. Ut propterea qui sponsi fauore potitus fuerit, de sponsæ amicitia confidere pariter debeat, & qui sponsam patronam habuerit, de sponsi conspirante fauore sibi persuadere possit.

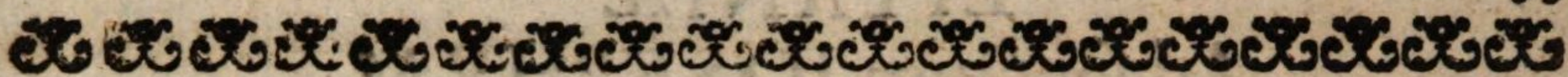
XII. Cæterum non fuit quidem antiquitus dies eius in Ecclesiâ solemniter celebratus, propter eos scilicet hæreticos, qui ut notat Vbertinus naturalem eum CHRISTI patrem perhibebant: sed eâ nunc, ratione cessante, iuste meritoq; laudes eius solemniter solemnissq; semper celebrari, ut cernimus, ubiq; pergunt, non religiosi

modò aut Ecclesiasticis personis cuiusvis gradus, sed ipsis etiam passim populis, ad eius templa, festaque mirà pietate ac deuotione confluentibus, atque conspirantibus, adeo vt populorum etiam pars potissima cum Ecclesiasticis pariter, diem eius, debita (vt meritò sibi persuadent) gratitudinæ, beneficiorumque eius religiosâ præstolatione, vltro sanctificent, imò speciali quodam pietatis studio colant ac venerentur. Meritò inquam, iustissimeque sibi id persuadentibus omnibus, vt quem conditor ac redemptor noster filiali, vt patrem amantissimum, atque vt sponsum charissimum conjugali Virgo DEIPARA honore & amore prosecuti sunt; speciali etiam ac præcipuo quodam religionis cultu ipsi suscipiant ac celebrandum ducant.

XIII. Atque vtinam beatissima Mater THERESIA, hunc novum luminis & ardoris solem fulgentissimum citius nobis enobilasset, hunc nobis contra Herodianas aïasque persecutiones omnes protectorem potentissimum citius monstrasset, hunc nobis diuini amoris, Angelicæ puritatis, Christianæ mansuetudinis, aliarumque virtutum omnium exemplar præclarissimum citius exhibuisset, vt hunc, inquam, benignissimum, propensissimum, ac potentissimum mortalium in cælis patronum, citius nobis proposuisset, vt tanta quæ nunc est, quæque maior semper futura est, sanctitatis ac patrociniorum eius gloria, citius lætificati fuisset.

XIV. Sed illam nimirum Virgo Angelica, Mater pietissima, CHRISTI amatrix feruentissima, Ecclesiæque eius columna firmissima illam gloriosi honoris prærogatiuam, communisque felicitatis gratiam amplissimam, in tua tibi tempora, nobisque per te omnibus Deus reseruaret, vt eum tibi, familiæque reformationis tuæ, in sanctitatis eius testimonium notamque fulgentissimam, instructorem patronum ac tutelarem daret, ac per te præsertim, tuosque pariter gloriam eius, ampliùs quàm vnquam toto orbe propalaret. Titulus profectò ad mortales omnes tibi de tanto per te huius manifestationis beneficio eis præstito, vehementer obstringendos, vel solus sufficiens idemque maximus.

Atque vtinam & nos, ita CHRISTI Domini Genitricque eius hortatu ac iussu, atque Virginis huius sanctissimæ meritis & exemplis, cum honoremus, glorificemus, imitemur, inuocemus, atque omnino colamus, vt apud Dominum ac Filium eius Deum Iudicem nostrum, patronali paternoque eius fauore gaudere atque in Dei gratia usque ad contuendam eius gloriam in dies crescere possimus. EPI-

EPILOGVS.

B.IOSEPH benedicunt omnes status.

Benedicite itaque IOSEPH & MARIÆ in Domino Virgines, quia
virginitatis vestræ Duces patronique primarij existunt.

Benedicite IOSEPH & MARIÆ continentes castique conjuges, quia continentiae castitatisq; vestrae eminentius speculum vobis fuerunt.

**Benedicite MARIA & IOSEPH Angeli Domini: quia ad sedium ve-
strarum repletionem fratrum vobis ac sororum in terris copiam
prouiderunt.**

Benedicite **MARIÆ & IOSEPH** Martyres Domini, quia pro **CHRI-
STO** laborare patique totâ vitâ suâ vobis commonstrarunt.

**Benedicite MARIÆ & IOSEPH Doctores Domini: quia CHRIS-
TVM fideiq; eius lumen corde, voce, & opere portare vobis
ostenderunt.**

Benedicite **MARIÆ & IOSEPH** Confessores Domini, quia vitæ pro
CHRISTO munditiam ac sanctitatem docuerunt.

**Benedicite MARIÆ & IOSEPH Sacerdotes Domini : quia sancta
sanctè tractare vos instruxerunt.**

**Benedicite MARIÆ & IOSEPH Religiosi Domini : quia obedientiæ,
paupertatis, & castitatis vestræ typum ipsum vobis exhibuerunt.**

Benedicite **MARIÆ & IOSEPH** familiarum parentes & rectores:
quia sanctæ paternæ curæ: illustre exemplum vobis exhibuerunt.

**Benedicite MARIÆ & IOSEPH Ecclesia triumphans Domini : quia
triumphi tui auctori in terris adstiterunt, & in cælis adstant.**

**Benedicite MARIE & IOSEPH in purgatorio laborans Ecclesia Do-
mini: quia consolationis vestræ præsidium in cælo DEO repræ-
sentant.**

**Benedicite MARIÆ & IOSEPH militans in terris Ecclesia Domini;
quia Salvatorem tuum tibi in terris protexerunt & saluarunt.**

*R. P. Paulus de Barry S. I. in Alimentis pietatis erga S. Iosephum
Cap. 6. valde commendat Litanias breves à quodam Ord. S. Benedicti or-
dine Alphabetico conscriptas.*

LITANIÆ
Ad sanctum IOSEPHVM

KYrie eleison.
Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de cælis Deus, Miserere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, Miserere nobis.

Spiritus sancte Deus, Miserere nobis.

S. Trinitas vnus Deus, Miserere nobis.

Sancta MARIA Sponsa S. IOSEPH.

S. Ioseph Amator castitatis.

S. Ioseph Beatissime Beatorum.

S. Ioseph Confirmate in gratiâ.

S. Ioseph Decus Sponsorum.

S. Ioseph Exul cum CHRISTO in Ægypto.

S. Ioseph Fili David.

S. Ioseph Gener Ioachim & Annæ.

S. Ioseph Hospes Verbi Incarnati.

S. Ioseph Iustificate in vtro matris.

S. Ioseph Lumen opificum.

S. Ioseph Minister Circumcisionis CHRISTI.

S. Ioseph Nutricie pueri IESV.

S. Ioseph Obiens inter brachia CHRISTI.

S. Ioseph Pater IESV CHRISTI.

S. Ioseph Quærens IESVM in templo.

S. Ioseph Resurgens cum Redemptore.

S. Ioseph Sponse B. Virginis.

S. Ioseph Tutor Filij DEI.

S. Ioseph Virgo Pater.

Agnus DEI qui tollis peccata mundi, Parce nobis Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.

Vers. Orapro nobis S. IOSEPH.

Ps. Vt digni efficiamus promissionibus CHRISTI.

OREMVS

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Domine, meritis adjuuemur, ut quod possibilitas nostra non obtinet, eius nobis intercessione donetur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus. Per omnia sæcula sæculorum. Amen.

INDEX.

Dedicatio.

EMBLEMA I. S. IOSEPH vir. MARIAE.

- CAPVT I. S. IOSEPH Patria, Genealogia, & Cognati. 1.
CAP. II. S. Iosephum Fabrum lignariam fuisse. 3.
CAP. III. S. Ioseph B. MARIA desponsatur: Item de Anulo eiusd. 4.
CAP. IV. S. Ioseph perplexitas. 7.

EMBLEMA II. S. Ioseph Pater Christi.

- CAP. V. Qui S. Ioseph habet fauentem, habet cum eo CHRISTVM & Virginem. 9.
CAP. VI. B. Ioseph. cum Christo & Virgine in Ægyptum exilium. 11.

EMBLEMA III. S. Ioseph vita religiosa.

- CAP. VII. S. Ioseph inter operas fabriles vita religiosa. 16.
CAP. VIII. Gloria S. Ioseph ex ipsius & eum imitantium Coniugali continentia. 24.

EMBLEMA IV. S. Ioseph obitus, & B. V. planctus & mæror super eo.

- CAP. IX. S. Ioseph. obitus. 33.

EMBLEMA V. S. Ioseph Patrocinium.

- CAP. X. Tituli honorum S. Ioseph. 41.

EMBLEMA VI. & vltimum S. Ioseph peculiaris S. Terefiæ Patronus.

- CAP. XI. S. Ioseph erga B. Terefiam particularia beneficia. | 48.

Epilogus.

- B. Ioseph benedicunt omnes status. 57.

F I N I S.

Collection of the
Library of the
University of California

EMBLEM I. 2. Joseph's Dream

EMBLEM II. 3. Joseph's Dream

EMBLEM III. 4. Joseph's Dream

EMBLEM IV. 5. Joseph's Dream

EMBLEM V. 6. Joseph's Dream

EMBLEM VI. 7. Joseph's Dream

EMBLEM VII. 8. Joseph's Dream

EMBLEM VIII. 9. Joseph's Dream

EMBLEM IX. 10. Joseph's Dream

EMBLEM X. 11. Joseph's Dream

EMBLEM XI. 12. Joseph's Dream

EMBLEM XII. 13. Joseph's Dream

XXX I.87

XI .87

Stengel, Carl,

Emblemata Josephina

Augusta Vindelicorum 1658

4 L.eleg.m. 201

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10522882-6

VD17 12:106252U